

٧
انجيل يوحنا

۷

انجیل یوحنا

به زبان گیلکی

www.gilakmedia.com

۱۳۸۸ شمسی

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

انجیل یوحنا

پیشگفتار

کلمه‌ی «انجیل» یعنی «خبر خوش» و «خبر خوش کی خودا پیغامه، عیسی مسیح اون همه‌ی مردوم دنیا ره بأورده. و بعداً عیسی شاگردان و پیروان از اون زندگی و تعلیماتی کی بده کیتابانی بینویشتیدی. آ کیتابان انجیل خوانده به، چونکی هو خبر خوش اعلام کونه.

یوحنا یهودی و ایتا از همراهان عیسی مسیح بو. اون پتر نام زبیدی و اون برار نام یعقوب بو. یوحنا پیش از اونکی جزو همراهان عیسی به، ماهیگیر و پطرس امرأ دوست و همکار بو. یوحنا خو انجیل میان از خودش نامی نبره بلکی خوره «شاگردی کی عیسی اون دوست داشتی» یا «شاگرد دیگر» معرفی کونه.

نسخه‌ی اصلی‌ی آ کیتاب به زبان یونانی بینویشته بوبوسته و تا امروز انجیل یوحنا، به بیشتر از ۱۵۰۰ زبان جورواجور ترجمه بوبوسته. تا تومام مردوم دنیا بتانید آ کیتاب به خوشان زبان بخوانید و بفهمید. مدارک و اسناد تاریخی نشان دهه کی انجیل یوحنا پیش از قرن چهارم میلادی به زبان فارسی ترجمه بوبوسته کی متأسفانه امروزه به او نیویشته دسرسی ناریمی ولی دوواره هو انجیل به زبان فارسی ترجمه بوبوسته. و امروز امان آ افتخار داریم کی هو انجیل به گیلکی، در دسرس شومان قرار بدیم.

یوحنا خو هدف از نیویستن انجیل در باب ۲۰ آیه ۳۱ بیان بوکوده. اون گه: «ولی آنقدر بینویشته بوبوسته تا ایمان بأورید کی عیسی هو مسیح، و خودا پسره، و به توسطه آ ایمان صاحبه زندگی‌ی ابدی ببید.»

انجیل یوحنا دورون، عیسی مسیح به عنوانه کلمه الهی و ابدی کی دنیا به توسطه اون ساخته بوبوسته معرفی بوبو. و دینیمی کی در سرتاسره دورانی کی عیسی مسیح آ دنیا به خاکی دورون ایسه بو بر علیه آ باور مخالفت و تضاد نه بو. و آ تضاد و مخالفت باعثه کوشته بوستن مسیح صلیبه رو بوبوسته. پس با اونه مرگ و قیام بو کی خو مأموریت به انجام و کمال برسانه. و با انجام مأموریت خودش و خودای بشناسانه. آ انجیل دورون زندگی‌ی عیسی، مسیح موعود، به صورته ایتا مجموعه از نشانه‌یان و معجزاته کی اتفاق دکفته و به صورته سمبلیک به تصویر بکشه بوبوسته. چیزی کی قابل توجهیه و انجیل یوحنا به مشخصه کونه به کار بردنه سمبلیک از اشیا و اسامی در زندگی‌ی روزمره. از آ طریق به حقیقت و واقعیتانه روحانی اشاره به. نشانه‌یانی مثل: آب، نان، نور، چوپان و بزه، تاک و اونه میوه.

تقسیمبندی‌یه کلی

- ۱- الوهیت و شخصیت عیسی مسیح. ۱:۱-۱۸*
- ۲- یحیی تمیددهنده و اولی شاگردان عیسی مسیح. ۱:۱۹-۵۱
- ۳- معجزات و تعلیمات عیسی مسیح. باب ۲-۱۲
- ۴- عیسی مسیح خو شاگردان امرأ خوداحافظی کونه و اوشان تشویق کونه و اوشان ره دوعا کونه. باب ۱۳-۱۷
- ۵- دستگیری عیسی مسیح، محاکمه، مصلوب و مردن و دفن بوستن. باب ۱۸ و ۱۹
- ۶- زنده بوستن و قیام عیسی مسیح. باب ۲۰
- ۷- ایبار دیگر عیسی مسیح خوره خودش به خو شاگردان ظاهر کونه. باب ۲۱

نکاتی درباره‌ی آمی روش برای نیویشتن به گیلکی

گیلکی میان صدایان تفاوت ویشتری نسبت به زبان فارسی دأره و آ موضوع باعث مشکل در نیویشتن به گیلکی به. آمی هدف و مقصود برای نیویشتن آنه کی به شکلی بینویشته ببه کی اون خواندن آسان و روان ببه. روشی کی آ کتاب میان به کار برده بو بوسته، مثل نیویشتن به زبان فارسی به ولی تلفظ مناسب کلمه‌ی به عهده شومان خواننده‌یان عزیز نیهیمی. دوتا تغیر اساسی آ کتاب میان وجود دأره کی اوشان به خاطر کی شمر در موقعه خواندن کومک کونه به عرضه شومان رسانیمی.

اول، الف (ا) صداداز بلند در کلمات زبان فارسی به گیلکی به صورت الف (ا) صداداز کوتاه تلفظ به. امان آ صداز از نیشانه‌ی الف و همزه (أ) استفاده بوکودیمی. مثل: «میان» در فارسی‌ی به گیلکی به صورت: «میان» بینویشتیمی. دوّم، کلماتی کی در آخر اون پسوند اضافه دأره، امان آ پسوند در گیلکی با () بینویشتیمی. مثل: «آب روان» در زبان فارسی‌ی در گیلکی به صورت: «آب روان» بینویشتیمی و «صدای بلند» در زبان فارسی‌ی در گیلکی به صورت «صدای بلند» بینویشتیمی.

آمی آرزو آنه کی خواندن آ کتاب شمر باعث برکت ببه. آمین.

* خواننده‌ی عزیز، وختی شومان شماره‌یان به شکل دینیدی (۱:۱-۱۸) به معنی‌یه انجیل یوحنا باب ۱، از آیه‌ی ۱ تا آیه‌ی ۱۸ خواننده به.

کلمه انسان بوبوسته

۱ از اوّل کلمه بو و کلمه خودا امرأ بو و کلمه، خودا بو. ۲ اون اوّل خودا امرأ بو. ۳ همه چی توسط اون به وجود بَمو و از هر اونچی کی به وجود بَمو، هیچ چی بدون اون به وجود نَمو.

۴ در اون حیات بو و او حیات، نور آدمیان بو. ۵ نور در تاریکی تابه و تاریکی نتانه اون از بین ببره.

۶ مردی بَمو کی خودا اون اوسه کوده بو. اون نام یحیی بو. ۷ اون شهادت دَنُره بَمو بو، شهادت بر او نور، تا همه توسط اون ایمان بأورید. ۸ یحیی خودش او نور نوبو، بلکی بَمو بو تا بر او نور شهادت بده. ۹ اون نور حقیقی کی هر آدمی منور کونه، حقیقتاً به جهان آمون دبوو.

۱۰ اون دونیا میان ایسه بو و دونیا به واسطه اون به وجود بَمو، اما دونیا اون نشناخته. ۱۱ به خو ملک سر بَمو، ولی اون قوم، اون قبول نوکودیدی. ۱۲ اما به توما کسانی کی اون قبول بوکودیدی، آحق فده کی خودا زاکان ببید، یعنی هر کسی کی به اون نام ایمان بأوره. ۱۳ نه کسانی کی از انسان به دونیا بَمویدی و نه از نفسه خواهشیدی و نه از ایتا مرد خواسته به دونیا بَمویدی، بلکی تولدی از خودایه.

۱۴ کلمه، انسان خاکی بوبوسته و امی میان ساکن بوبوسته و امان اون جلال بیدهیم،* جلالی کی شایسته او یگانه پسری ایسه کی از طرف پتر بَمو، پور از فیض و راستی. ۱۵ یحیی بر اون شهادت دبی و با صدای بلند گفتی کی: «آن او کسی ایسه کی درباره اون بوگفتم: (اون کی بعد از من آیه بر من برتری پیدا بوکوده، چونکی قبل از من وجود داشتی).» ۱۶ از اون پوری امان همه بهره مند بوبوستیم، فیض، فیض سر. ۱۷ چونکی شریعت توسط موسی بَمو، اما فیض و راستی به واسطه عیسی مسیح بَمو. ۱۸ هیچکی هرگز خودای نیده. اما او یگانه، کی پتر ورجه ایسه و در خودش ذاتم خودایه، اون، اون بشناسانه.

یحیی شهادت

۱۹ انه یحیی شهادت او وختی کی یهودیان، کاهنان و لایوان از اورشلیم اون پهلو اوسه کودیدی تا از اون وورسید کی: «تو کی ایسی؟» ۲۰ یحیی اعتراف بوکوده، انکار نوکوده، بلکی اصرار داشتی کی: «من مسیح نییم.»

۲۱ وورسه بیدی: «پس چی؟ تو الیاسی؟»

جواب بده: «نییم.» وورسه بیدی:

«تو او پیامبری؟»

جواب بده: «نه!»

۲۲ او وخت اونَ بوگفتیدی: «پس کی ایسی؟ بوگو چی جوابی او کسانِ ره کی امر اوسه کودیدی، بیریم؟ دربارهٔ خودت چی گی؟»

۲۳ یحیی طبقاً اونچی کی اشعیای نبی بیان بوکوده بو، بوگفته:

«من او صدای نداکونده در بیابانم کی گه:

(خوداوند رای هموار کونید!)»*

۲۴ تعدادی از اوشانی کی روانه بوسته بید و از فریسیان بید، ۲۵ اونَ وورسه ییدی: «اگر تو نه مسیحی، نه الیاسی و نه او پیامبر، پس چره تعمید دیهی؟» ۲۶ یحیی در جواب بوگفته: «من آبَ امرأ تعمید دهم، اما شیمی میان کسی ایسه کی شومان اونَ نشناسیدی. ۲۷ اونی کی بعد از من آیه، من لایق واکودن اونَ کفش بندم نی یم.»

۲۸ اشان همه در بیت عتیا واقع در او طرف اردن رودخانه رخ بده، جایی کی یحیی تعمید دبی.

خودا بره

۲۹ فردای او روز، یحیی چون عیسای بیده کی اون طرف امون دره، بوگفته: «آنه برهٔ خودا کی گنای از دنیا اوسنه! ۳۰ آن، اونی ایسه کی من دربارهٔ اون بوگفتم: (بعد از من مردی آیه کی بر من برتری داشتی، چونکی قبل از من وجود داشتی.) ۳۱ من خودمم اون نشناختیم، اما هَن وستی بموم کی آبَ امرأ تعمید بدم تا اون، اسرائیل ره ظاهر به.» ۳۲ پس یحیی شهادت بده و بوگفته: «روح بیدم کی کبوتر مانستن از آسمان فرود بمو و بر اون قرار بیگرفته. ۳۳ من خودمم اون نشناختیم، اما اونی کی مر اوسه کوده تا آبَ امرأ تعمید بدم، مر بوگفته کی: (هر وخت بیده یی کی روح بر کسی فرود بمو و بر اون قرار بیگرفته، بدان اون، اونی ایسه کی روح القدس امرأ تعمید دهه.) ۳۴ و من بیدم و شهادت دهم کی آن خودا پسره!»

عیسی اولی شاگردان

۳۵ فردای او روز، ایبار دیگر یحیی خو دوتا شاگردان امرأ ایسه بو. ۳۶ اون عیسای کی راه شوئون دبو، نیگاه بوکوده و بوگفته: «آنه، خودا بره!» ۳۷ وختی اون دوتا شاگرد، آن حرف بیشنوستیدی، از عیسی دونبالسر راه دکفتیدی. ۳۸ عیسی خو روی واگردانه و بیده کی از اون دونبالسر امون دریدی. اوشان بوگفته: «چی خوییدی؟»

بوگفتیدی: «ای اوستاد، تی خانه کویه ایسه؟»

۳۹ جواب بده: «بایید و بیدینید!» پس بوشوییدی و بیده ییدی کی کویه خانه داره و او روز اون امرأ سر بوکودید. او لحظه ساعت چهار بعد از ظهر بو.

* ۲۳:۱ اشعیای کیتاب، باب ۴۰، آیه ۳.

۴۰ ایتاً از او دو نفر کی یحیی حرفانِ بیشنوسته بو و عیسی دونبالسر بوشو، آندریاس، شمعون پطرس برار بو. ۴۱ اون اول خو برار شمعون پیدا بوکوده و اون بوگفته: «امان مسیح کی اون معنی (مسح بوبوسته یه)، پیدا بوکودیم.» ۴۲ و آندریاس، شمعون ببرده عیسی ورجه. عیسی اون نیگاه بوکوده و بوگفته: «تو شمعون پطرس، یوحنا پسری اما (کیفا) دوخوآده بی»، کی اون معنی صخره یه.

عیسی فیلیپس و نتنائیل به خو شاگردی دعوت کونه

۴۳ روز بعد عیسی خوآستی کی به ولایت جلیل بشه. فیلیپس پیدا بوکوده و اون بوگفته: «می دونبال بیأ!» ۴۴ فیلیپس اهل بیت صیدا بو، آندریاس و پطرس همشهری. ۴۵ اون نتنائیل پیدا بوکوده و بوگفته: «اون کسی کی موسی در تورات درباره ی اون بوگفته و پیامبران بینویشتیدی، پیدا بوکودیم! اون عیسی، یوسف پسر از شهر ناصره یه!»

۴۶ نتنائیل اون بوگفته: «مگر به، کی از ناصره چیز خوبی بیرون بایه؟»

فیلیپس جواب بده: «بیأ و بیدین.»

۴۷ وختی عیسی بیده کی نتنائیل اون طرف آمون دره، درباره ی اون بوگفته: «حقیقتاً کی آنه او مرد اسرائیلی کی در اون هیچ مکر و حیله یی پیدا نیه!»

۴۸ نتنائیل عیسای بوگفته: «مر از کویه شناسی؟»

عیسی جواب بده: «قبل از اونکی فیلیپس تر دوخوآنه، وختی کی درخت انجیر جیر ایسه بی، تر بیدم.»

۴۹ نتنائیل جواب بده: «اوستاد، تو خودا پسری! تو اسرائیل پادشاهی!»

۵۰ عیسی در جواب بوگفته: «آیا بخاطر آنکی بوگفتم تر درخت انجیر جیر بیدم، ایمان باوردی؟ از آن به بعد چیزان بزرگتری دینی.» ۵۱ بعداً بوگفته: «آمین، آمین* شمر گم کی آسمان واز به و خودا فرشته یان در حالی کی بر انسان پسر بیجیر آیدی و به آسمان شیدی، دینیدی.»

معجزه ی عروسی میان

۱ سوومی روز قانای جلیل میان عروسی بو و عیسی مارم اویه ایسه بو. ۲ عیسی و اون شاگردانم به عروسی

دعوت بوبوسته بید. ۳ وختی کی شراب تومام بوسته، عیسی مار، عیسای بوگفته: «اشان د شراب ناریدی.»

۴ عیسی اون بوگفته: «بانو، مره چی به ا کاران؟ می وخت هنوز فترسه.»

* ۵۱:۱ اصطلاح آمین، یهودیان وختی کی کلامی ایشتوستیدی به زبان آوردیدی و اون معنی آنه کی «هطو بیه» یا به «حقیقت هطو ایسه.» بعداً مسیحیان «آمین» در آخر دعا یا بعد از ایشنوستن کلامه خودا به کار بردیدی ولی عیسی با به کار بردن اون در اول بعضی از خو گفته یان به درستی و صحت خو کلام تأکید کودی.

۵ اون مار پیشخدمتآن بوگفته: «هر چی شمر گه، بوکونید.»

۶ او یه شیش تا خمیره ی سنگی نهه بو کی برای رسم تطهیر یهودیان* به کار آمویی و هر کدام ظرفیت دو یا سه تا پیمانہی* داشتی. ۷ عیسی خدمتکارآن بوگفته: «آ خمیره یان از آب پور کونید.» پس اوشان لبالب پور کودیدی. ۸ بعداً اوشان بوگفته: «الآن ایچه از اون اوسنید و صاحب مجلس ره بیرید.» اوشانم هوطو بوکودیدی.

۹ صاحب مجلس ناستی کی اون از کویه باوردیدی، ولی خدمتکارانی کی اون اوسده بید، دانستیدی. او وخت آبی کی شراب بوبوسته بو بیچیشته، داماد دوخوآده ۱۰ و اون بوگفته: «همه اول شراب ناب اوریدی و پذیرایی کونیدی و وختی مهمانان مست بیدی، بعداً شراب ارزانتر اوریدی؛ اما تو شراب ناب تا لحظه بدآشتی!»

۱۱ اطویی عیسی خو اولی معجزه ی قانای جلیل میان انجام بده و خو جلال نیشان بده و اون شاگردان به اون ایمان باوردیدی.

۱۲ بعد از اون، خو مار و خو براران و شاگردان امرأ به گفرناحوم بوشو و چند روزی در او یه بیسه ییدی.

عیسی معبد میان

۱۳ چونکی یهودیان عید پسخ نزدیک بو، عیسی به اورشلیم بوشو. ۱۴ معبد صحن میانی بیده کی تعدادی به فروختن گاو و گوسفند و کبوتر مشغولیدی و صرافانم به کاسبی نیسته بید. ۱۵ پس، از طناب شلاق چاکوده اوشان با همه ی گاوآن و گوسفندان از معبد بیرون کوده و صرافان سکه یان، زمین رو فوکوده و اوشان میزان واگردانه ۱۶ و کبوتر فروشان بوگفته: «اشان از آیه بیرون بیرید و می پتر خانه ی به محل کاسبی تبدیل نوکونید!» ۱۷ او وخت اون شاگردان به یاد باوردیدی کی بینویشته بوبوسته بو: «غیرتی کی تی خانه وستی دارم، مر سوزنه.»*

۱۸ پس یهودیان بخاطر آ کاران اون بوگفتیدی: «چی معجزه ی امر نیشان دیهی کی بدانیم تو اجازه ی آ کاران داری؟»

۱۹ عیسی در جواب اوشان بوگفته: «شومان آ معبد خراب کونید، من سه روزه اون دوواره چاکونم.»

۲۰ یهودیان اون بوگفتیدی: «آ معبد ساختن چهل و شیش سال طول بکشه، و الآن تو خوایی سه روز اون چاکونی؟»

۲۱ ولی معبدی کی عیسی از اون حرف زهی، خودش بدن بو. ۲۲ پس وختی کی از مرده یان ویریشته، اون شاگردان آ گفته ی به یاد باوردیدی و به کیتاب مقدس و اون حرفان ایمان باوردیدی.

* ۶:۲ یهود مذهب میان، یهودیان از آب بدن و وسایل پاک وستی استفاده کودیدی.

* ۶:۲ هر پیمانہ ۷۵-۱۱۵ لیتر جا داشتی.

* ۱۷:۲ تورات، کیتاب مزمو، باب ۶۹، آیه ۹.

۲۳ وختی کی عیسیٰ عیدِ پسخره اورشليم ميان ايسه بو، خيلي يان بخاطر معجزاتي کی انجام بده بو، به اون نام ايمان باوردیدی. ۲۴ اما عیسیٰ به اوشان ايمان اعتماد ناشتی، چونکی همه ی شناختی ۲۵ و لازم نوبو کسی درباره ی انسان چیزی اون بگه، چونکی خودش دانستی کی انسان دورونی چی نه!

عیسیٰ نيقوديموس امرأ ملاقات بوکوده

۱ مردی بو از فرقه ی فریسی، نيقوديموس نام، از حاکمان يهود. ۲ اون ايتأ شب عیسیٰ ورجه بمو و اون بوگفته: «اوستاد، دانیمی کی تو معلمی ایسی کی از خودا طرف بمویی، چونکی هیچکی نتانه معجزاتي ی کی تو انجام دیهی، انجام بده، به جز اونی کی خودا اون امرأ بیه.»

۳ عیسیٰ در جواب بوگفته: «آمین، آمین، تر گم تا کسی از نو به دونیا نایه، نتانه خودا پادشاهی ی بیدینه.»

۴ نيقوديموس اون بوگفته: «کسی کی پیره، چوطو تانه دوواره به دونیا بایه؟ آیا تانه به خو ماژ شکم واگرده و دوواره به دونیا بایه؟»

۵ عیسیٰ جواب بده: «آمین، آمین تر گم تا کسی از آب و روح به دونیا نایه، نتانه وارڈ خودا پادشاهی بیه. ۶ اونچی کی از انسان به دونیا بایه، جسمانی یه و اونچی کی از روح به دونیا بایه، روحانی یه. ۷ تعجب نوکون کی بوگفتم باید از نو به دونیا بایید! ۸ باد هر جایی کی بخوایه، حرکت کونه و اون صدای ایشوی، اما نانی کی از کویه آیه و به کویه شه. هوطویه هر کسی کی از روح به دونیا بایه.»

۹ نيقوديموس از اون وورسه: «آ چیز چوطو ممکنه؟»

۱۰ عیسیٰ جواب بده: «تو اسرائیل معلمی و آ چیزان متوجه نیبی؟ ۱۱ آمین، آمین، تر گم امان از اونچی کی دانیم، حرف زنیم و اونچی کی بیده ییم، شهادت دیهیم، اما شومان آمی شهادت قوبول نوکونیدی. ۱۲ وختی شیمی امرأ درباره ی امور زمینی حرف بزم، باور نوکودیدی، چوطو باور کونیدی اگر شیمی امرأ از امور آسمانی بگم؟ ۱۳ هیکس به آسمان بوجور نوشو، مگر اونی کی از آسمان بیجیر بمو، یعنی انسان پسر. ۱۴ هوطویی کی موسی بیابان ميان ماژ مجسمه ی بلند کوده تا مردوم بیدینید و از مرگ نجات پیدا بوکونید، هوطویی هم انسان پسر باید بلند کوده بیه تا مردوم بیدینید و نجات پیدا بوکونید ۱۵ تا هر کسی کی به اون ايمان باوره، زندگی ی ابدی بداره.»

۱۶ «چونکی خودا دنیای اونقدر محبت بوکوده کی خو یگانه پسر فده، تا هرکی به اون ايمان باوره هلاک نبه، بلکی زندگی ی ابدی بداره. ۱۷ چونکی خودا خو پسر اوسه نوکوده تا مردوم دنیای محکوم بوکونه، بلکی اوسه کوده تا توسط اون نجات پیدا بوکونید.»

۱۸ «هرکی به اون ايمان داره، محکوم نیبه، اما هرکی به اون ايمان ناره، از هه الانم محکوم بوبوسته، چونکی به خودا یگانه پسر نام ايمان ناورده. ۱۹ و محکومیت در آنه کی نور به جهان بمو، اما مردوم تاریکی ی ویشتر از نور دوست

داشتیدی، چونکی اَشانِ کاران بده. ۲۰ چونکی هر کسی بدی کونه، از نور نفرت دأره و نورِ طرف نأیه، مبادا اونِ کارانِ آشکار به و رسوا ببه. ۲۱ اما اونی کی در راستی زندگی کونه، نورِ طرف آیه تا آشکار به، کی خو کاران به یاری ئی خودا انجام بده.»

یحیی خو آخرین شهادتِ درباره ئی عیسی دهه

۲۲ بعد از اون، عیسی خو شاگردانِ امرأ به دیهاتِ اطرافِ یهودیه بوشو، اون چند روزی اویه بیسه و مردومِ تعمید بده. ۲۳ یحیایم عینون میان، نزدیکِ سالیم، تعمید دبی، چونکی در اویه آب زیاد بو و مردوم آمویدی و تعمید گیتیدی. ۲۴ اون وختی بو کی یحیی هنوز به زندان دنکفته بو. ۲۵ ایدفعه بینِ یحیی شاگردان و ایتأ یهودی، رسمِ تطهیرِ وستی بحشی به وجود بَمو. ۲۶ پس یحیی ورجه بَمویدی و اون بوگفتیدی: «اوستاد، اونی کی تی امرأ او طرفِ روڈ اردن ایسه بو و تو درباره ئی اون شهادت دبی، الآن خودش تعمید دهه و همه اون ورجه شیدی.»

۲۷ یحیی در جواب بوگفته: «هیچکی نتأنه چیزی به دس بأوره مگر اونکی از آسمان به اون عطا ببه. ۲۸ شومان خودتان شاهدید کی من بوگفتم کی من مسیح نی یم، بلکه پیشاپیشِ اون روانه بوبوستم. ۲۹ عروس دامادِ شینه، اما دامادِ رفیق کی کنار ایسه به اون گوش کونه، و از ایشنوستنِ دامادِ صدا، شادی ئی زیادی کونه. می شادی یم اَطویی تکمیل بوسته. ۳۰ اون بأید جلال پیدا بوکونه و من بأید کوچیک بم.»

۳۱ «اون کی از آسمان آیه، از همه بالاتره، اما اونی کی از زمین ایسه، زمینی یه و از چیزانِ زمینی حرف زنه. اونی کی از آسمان آیه، از همه بالاتره. ۳۲ اون از اونچی کی بیده و بیشنوسته شهادت دهه، اما هیچکی اون شهادت قبول نوکونه. ۳۳ کسی کی اون شهادت قبول بوکونه، بر راستی ئی خودا مَهر تأیید بزه. ۳۴ چون اونی ئی کی خودا اوسه کوده، خودا کلام بیان کونه، چون خودا خو روح به یک میزان عطا نوکونه. ۳۵ پئر، پسرِ محبت کونه و همه چیز به اون بیسپرده. ۳۶ اونی کی به پسر ایمان دأره زندگی ئی ابدی دأره، اما اونی کی از پسر ایطاعت نوکونه، زندگی ئی ابدی ئی نیدینه، بلکه زیرِ غضبه خودا مأنه.»

عیسی و زنِ سامری

۴
۱ وختی عیسی بفهمسته کی فریسیان بیشنوستیدی کی اون ویشتر از یحیی شاگردان بساخته و اوشانِ تعمید دهه، ۲ گر چی عیسی شاگردانِ تعمید دیدی، نه خودش، ۳ یهودیه ئی ترک کوده و ایبارِ دیگر به طرفِ جلیل بوشو ۴ و بایستی از سامره رد بوسته بی. ۵ پس به ایتأ شهر از سامره کی اون نام سوخار بو، فارسه؛ نزدیک او تیکه زمینی کی یعقوب خو پسر یوسف فده بو. ۶ یعقوب چاه اویه نه بو و عیسی کی از سفر خسته بوسه بو، چای کنار بینشته. حدوداً ساعت دوازده ظهر بو.

۷ در آ وخت زنی از مردومان سامره آب فکش وستی بَمو. عیسی اون بوگفته: «ایچه آب مر فدن.»^۸ او وخت اون شاگردان بوشو بید شهر، غذا تهیه بوکونید.

۹ زن اون بوگفته: «چو تو کی یهودی ایسی، از من کی ایتا زن سامریم، آب خوایی؟» چونکی یهودیان سامریان امرأ هیچ معاشرتی ناشتیدی.

۱۰ عیسی در جواب بوگفته: «اگر بخشش خودای بدأنستی بی و دأنستی کی چه کسی از تو آب خوایه، تو خودت از اون خوآستی تر آب روانی کی حیات بخشه، عطا بوکونه.»

۱۱ زن اون بوگفته: «ای سرور، سطل ناری و چایم خیلی گوده، پس آب روان از کویه اوری؟^{۱۲} آیا تو از امی پتر یعقوبم پيله تری کی اچای امر فده و خودش و اون پسران و اون گاو و گوسفندان از او چاه آب خوردیدی؟»

۱۳ عیسی بوگفته: «هر کسی از آب بوخوره، بازم تشنه به.^{۱۴} اما هر کی از او آبی کی من اون فدم بوخوره، هرگز تشنه نیبه. چونکی آبی کی من اون فدم، در اون چشمه آبی به، کی تا زندگی آبدی جوشانه!»

۱۵ زن بوگفته: «ای سرور، از آب مر فدن تا د تشنه نم و آب فکش ره آیه نایم.»

۱۶ عیسی بوگفته: «بوشو تی مرد دوخوآن و واگرد.»

۱۷ زن جواب بده: «مرد نارم.»

عیسی بوگفته: «راست گی کی مرد ناری.^{۱۸} چونکی پنج تا مرد داشتی و اونم کی الان داری تی مرد نی به. اونچی کی بوگفتی درسته!»

۱۹ زن بوگفته: «ای سرور، دینم کی تو ایتا نبی ایسی!^{۲۰} امی پتران آ کوه رو عیبادت کودیدی، اما شومان یهودیان، گیدی جایی کی باید در او یه عیبادت بوکونید، اورشلیمه.»

۲۱ عیسی بوگفته: «ای زن، باور بوکون زمانی فارسه کی پتر نه آ کوه رو عیبادت کونیدی، نه اورشلیم میان.^{۲۲} شومان اونچی کی نشناسیدی عیبادت کونیدی، اما امان اونچی کی شناسیم عیبادت کونیم، چونکی نجات به وسیله قوم یهود فراهم به.^{۲۳} اما زمانی آیه و الانم او زمان فارسه کی عبادت کوندهیان حقیقی، پتر در روح و راستی عیبادت کونیدی، چونکی پتر به دونبال آجور عبادت کوندهیان ایسه.^{۲۴} خودا روحه و اون عبادت کوندهیان باید اون در روح و راستی عیبادت بوکونید.»

۲۵ زن بوگفته: «دانم کی مسیح (یعنی امسح بوبوسته) آیه. وختی اون بایه، همه چیز امر خبر دهه.»

۲۶ عیسی اون بوگفته: «من کی تی امرأ حرف زئن درم، هونم.»

۲۷ او لحظه عیسی شاگردان از راه فارسه ییدی و از آنکی اون ایتا زن امرأ حرف زئن دوبو، تعجب بوکودیدی. اما هیچکی ونورسه کی: «چی خوایی؟» یا «چره او زن امرأ حرف زنی؟»^{۲۸} او وخت زن خو کوزه جا بنه و به شهر

بوشو و مردوم بوگفته: ۲۹ «بأیید مردی بیدینید کی هر چی کی تا الآن بوکوده بوم، مَر بوگفته. آیا امکان ناره کی اون مسیح ببه؟» ۳۰ پس اوشان از شهر بیرون بموییدی و عیسی ورجه بوشوییدی.

۳۱ امیان، شاگردان از اون خواهش بوکودیدی و بوگفتیدی: «اوستاد، چیزی بوخور!»

۳۲ اما عیسی اوشان بوگفته: «من خوراکی، خوردن ره دارم کی شومان از اون چیزی نآیدی.»

۳۳ شاگردان همدیگر بوگفتیدی: «مگر کسی اون ره خوراکی باورده؟»

۳۴ عیسی اوشان بوگفته: «می خوراک انه کی اراده ای او کسی ای کی مَر اوسه کوده بجا باورم و اون کار به کمال

برسانم. ۳۵ آیا آ حرف نیشوستیدی کی: (چهار ماه ویشتر به وخت درو نمأنسته)؟ اما من شمر گم، شیمی چومان

وآکونید و بیدینید کی الآن مزرعه یان آماده ای درویه. ۳۶ الآن دروگر خو مزد فیگیره و حاصلی برای زندگی ای ابدی به

دس آورده، تا اونی کی بکاشته و اونی کی درو بوکوده، با هم شاد ببید. ۳۷ در آیه آ گفته درسته کی: (اینفر کاره، و

اینفر دیگر درو کونه). ۳۸ من شمر اوسه کودم تا محصولی ای درو بوکونید کی شیمی دسترنج نی یه. دیگران سخت

کار بوکودیدی و شومان اوشان دسترنج برداشت کونیدی.»

۳۹ پس به دونبال شهادت او زنی کی بوگفته بو: «هرچی کی تا الآن بوکوده بوم، مَر بوگفته،» خیلی از سامریان ساکن

او شهر به عیسی ایمان باوردیدی. ۴۰ وختی کی او سامریان عیسی ورجه بموییدی، از عیسی بخواستیدی کی اوشان

ورجه بیسه. پس دو روز او به بیسه. ۴۱ و خیلی یانم بخاطر ایشوستن اون حرفان ایمان باوردیدی. ۴۲ اوشان او زن

بوگفتیدی: «تنها د بخاطر تی حرفان ایمان ناوریم، چونکی امان خودمان اون حرفان بیشنوستیم و دانیم کی حقیقتاً

آ مرد نجات دهنده ای دنیایه.»

عیسی جلیل میان

۴۳ بعد از دو روز، عیسی از او به جلیل بوشو. ۴۴ (قبلاً خودش بوگفته بو کی: «نبی در خودش محل احترام ناره.»)

۴۵ وختی به جلیل فارسه، جلیلیان اون به گرمی قوبول بوکودیدی، چونکی اوشان بخاطر عید به اورشلیم بوشو بید و

اونچی ای کی عیسی او به انجام بده بو، بیده بید.

شفای ایتا درباری پسر

۴۶ بعد از اون، عیسی دوواره به قانای جلیل بوشو، او به کی آب تبدیل به شراب بوکوده بو. در او به ایتا از افسران

ایسه بو کی پسری مریض کفرناحوم میان داشتی. ۴۷ وختی بیشنوسته کی عیسی از یهودیه به جلیل بمو، به اون دئن

بوشو و منت بوکوده کی بایه اون پسر کی در حال مرگ بو، شفا بده.

۴۸ عیسی اون بوگفته: «تا معجزات و چیزان عجیب نیدینید، ایمان ناوردیدی!»

۴۹ او مرد بوگفته: «ای سرور، قبل از اونکی می زای بیمیره، بیآ.»

۵۰ عیسی اون بوگفته: «بوشو، تی پسر زنده مأنه.» او مرد عیسی کلام قوبول بوکوده و به راه دکفته.

۵۱ هنوز راه میان ایسه بو کی اون خدمتکاران بموییدی و بوگفتیدی: «تی پسر زنده و سالمه.» ۵۲ از اوشان وورسه: «چی ساعتی اون شفا پیدا بوکوده؟» بوگفتیدی: «دیروز ساعت یک بعد از ظهر تب، اون ول کوده.» ۵۳ او وخت پئر بفهمسته کی آن هو ساعتی بو کی عیسی اون بوگفته بو: «تی پسر زنده مأنه.» پس خودش و اون توما خانواده ایمان باوردیدی. ۵۴ آن دوومی معجزهیی بو کی عیسی وختی کی از یهودیه به جلیل بمو بو، انجام بده.

شفای مرد علی

۱ بعد از مدتی عیسی بخاطر ایتا از یهودیان عید به اورشلیم بوشو. ۲ اورشلیم میان، «دروازهی گوسفند» کنار حوضی نه کی به زبان عبرانیان* «بیت حسدا» گیدی و پنج تا ایوان سربسته دأره. ۳ در اویه خیلی از علیان، مثلاً کوران، شلان و افلیجان خوفتیدی و منتظر حرکت آب بیدی. ۴ چونکی هر چند وخت ایبار ایتا فرشتهی خوداوند آمویی کی آب حوض به حرکت باوره. اولی نفری کی بعد از به حرکت امون آب وارد اون بوستی، از هر مرضی کی داشتی، شفا پیدا کودی.

۵ میانی مردی ایسه بو کی سی و هشت سال زمینگیر بو. ۶ وختی عیسی بیده اون اویه خوفته، بفهمسته کی خیلی وخته به آ حال دوچاره. از اون وورسه: «آیا خوایی کی تی سلامتی به دس باوری؟»

۷ مرد علی بوگفته: «ای سرور، کسی نارم کی وختی آب به حرکت آیه، مر حوض میان تاوده. تا ایم خودم به اویه فارسانم، کس دیگری پیشتر از من آب میان دکفه.»

۸ عیسی اون بوگفته: «ویریز، تی جای جمع کون و راه بوشو.»

۹ او مرد در هو لحظه خو سلامتی به دس باورده و خو جای جمع کوده و شروع بوکوده به راه شوئون.

او روز، شبات* بو. ۱۰ پس حاکمان یهود او مردی کی شفا پیدا بوکوده بو، بوگفتیدی: «ایمروز روز شباته و تو اجازه ناری کی تی جای جمع کونی!»

۱۱ اون جواب بده: «اونی کی مر شفا بده مر بوگفته، (تی جای جمع کون و راه بوشو.)»

۱۲ از اون وورسه بیدی: «اونی کی تر بوگفته تی جای جمع کون و راه بوشو، کی بو؟»

۱۳ اما او مردی کی شفا پیدا بوکوده بو، نأستی کی اون کی ایسه. چونکی عیسی جمعیت میان ناپدید بوسته بو.

* ۲:۵ یعنی: زبان یهودی

* ۹:۵ شبات، روز هفتم هفته کی او روز میان یهودیان کار نوکونیدی و توما روز عیادت و استراحت کونیدی.

۱۴ مدتی بعد، عیسی او مرد معبد میان پیدا بوکوده و اون بوگفته: «الآن کی تی سلامتی پیدا بوکودی، د گونا نوکون تا از اونی کی بی، بدتر نیی.» ۱۵ او مرد بوشو و یهودیان بوگفته: «اونی کی مر شفا بده، عیسیایه!»

قدرت و اقتدار خودا پسر

۱۶ به ادلیل بو کی حاکمان یهود عیسی آزار دیدی، چونکی در روز شبات دس به آجور کاران زهی. ۱۷ عیسی جواب بده: «می پتر هنوز کار کونه، منم کار کونم.» ۱۸ به خاطر یهودیان و بیشتر از قبل خواستیدی کی اون بوکوشید، چونکی نه تنها روز شبات اشکنهیی، بلکی خودای خو پتر دوخوادی و خودش خودا امرأ برابر دانستی.

۱۹ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمر گم کی پسر از خودش هیچ کاری نتانه انجام بده مگر او کارایی کی پتر انجام دهه، پسر بیدینه. چونکی هرچی کی پتر کونه، پسر کونه. ۲۰ پتر پسر دوست داره و هر کاری کی کونه، اون نیشان دهه و کارایی از آن بزرگتر در آینده نیشان دهه تا شومان از تعجب مات بمانید. ۲۱ هوطو کی پتر مُردهیان ویریزانه و اوشان زنده کونه، پسر هم هر کسی کی بخوایه، زنده کونه. ۲۲ پتر کسی داوری نوکونه، بلکی تومام کار داوری به پسر بیسپرده. ۲۳ تا همه پسر احترام بوکونید، هوطو کی پتر احترام نهیدی. کسی کی پسر احترام نوکونه، به پتری کی اون اوسه کوده، احترام ننه. ۲۴ آمین، آمین، شمر گم هر کی می کلام گوش بده و به کسی کی مر اوسه کوده ایمان باوره، زندگی ابدی داره و محکوم نیبه، بلکی از مرگ به زندگی ابدی انتقال پیدا کونه. ۲۵ آمین، آمین، شمر گم، زمانی فارسه، بلکی الانه کی مُردهیان، خودا پسر صدای ایشویدی و هر کی گوش بده، زنده به. ۲۶ چونکی هوطو کی پتر در خودش حیات داره، خو پسر عطا بوکوده کی در خودش حیات بداره. ۲۷ و اون قدرت بیخشه کی داوری بوکونه، چونکی انسان پسر. ۲۸ از ا حرفان تعجب نوکونید، چونکی زمانی فارسه کی همه اوشانی کی در قبریدی، اون صدای ایشویدی و بیرون آیدی. ۲۹ اوشانی کی خوبی بوکوده بید، برای قیامتی کی خو دونبال زندگی ابدی داره. اوشانی کی بدی بوکوده بید، برای قیامتی کی خو دونبال مکافات داره. ۳۰ من از خودم هیچ کاری نتانم بوکونم، بلکی از اونچی کی ایشونم، داوری کونم و می داوری عادلانهیه، چونکی به دونبال انجام می خواستهیان نییم، بلکی خوایم خواسته اونی کی مر اوسه کوده انجام بدم.

عیسی شاهدان

۳۱ «اگر خودم مر شهادت بدم، می شهادت اعتبار ناره. ۳۲ اما کسی دیگری ایسه کی مر شهادت دهه و دانم کی اون شهادت در مورد من معتبره. ۳۳ البته شومان کسانیی یحیی ورجه اوسه کودیدی و اون بر حقیقت شهادت بده. ۳۴ نه بخاطر آنکی من انسان شهادت قوبول بوکونم، بلکی ا حرفان زنم تا نجات پیدا بوکونید. ۳۵ یحیی چراغی بو روشن و نورانی و شومان خواستیدی کی زمانی اون نور میان خوش ببید. ۳۶ اما من شهادتی محکمتر از یحیی شهادت دارم،

چونکی پٹر کارانی مَر بیسپردہ تا بہ کمال برسائے، یعنی آکارانی کی کونم، مَر شہادت دہہ کی مَر پٹر اوسہ کودہ۔
 ۳۷ ہو پٹری کی مَر اوسہ کودہ، خودش مَرہ شہادت دہہ۔ شومان ہرگز اون صدای نیشوستیدی و اون روی نیدہ ییدی۔
 ۳۸ اون کلام شیمی دیلا میان ناریدی۔ چونکی بہ اونی کی اون اوسہ کودہ ایمان ناریدی۔ ۳۹ ھہ کیتاب مقدس بہ دقت
 خوانیدی، چونکی فکر کونیدی توسط اون زندگی آبدی داریدی، در حالی کی ھہ کیتابانہ کی مَرہ شہادت دہہ۔
 ۴۰ اما نخواستیدی می ورجہ بائید تا زندگی آبدی پیدا بوکونید۔

۴۱ «جلال از آدمیان قبول نوکونم۔ ۴۲ اما شمر شناسم کی خودا محبت شیمی دیلا دورون ناریدی۔ ۴۳ من بہ نام
 می پٹر بموم، اما شومان مَر قبول نوکونیدی۔ اما اگر کسی دیگری بہ نام خودش بایہ، شومان اون قبول کونیدی۔
 ۴۴ چوطو تانیدی ایمان باورید، در حالی کی ہمدیگر جلال دیھیدی۔ اما بہ دونبال جلالی کی از خودای یکتا ایسہ،
 نی ییدی؟ ۴۵ فکر نوکونید اون منم کی پٹر ورجہ شمر متهم کونم۔ شیمی متهم کونندہ موسایہ، ہونی کی شومان بہ
 اون امید دوستیدی۔ ۴۶ اگر موسای قبول داشتیدی، مرم قبول کودیدی، چونکی اون دربارہ ای من بینیویشتہ بو۔ ۴۷ اما
 اگر اون نیویشتہ یان باور ناریدی، چوطو می حرفان قبول کونیدی؟»

زیاد بوستن پنج تا نان و دوتا ماھی

۱ مدتی بعد، عیسی بہ او طرف دریاچہ ای جلیل کی ہو دریاچہ تیبریہ بو، بوشو۔ ۲ گروہ زیادی اون دونبالسر
 بوشوییدی چونکی معجزاتی کی با شفای مریضان انجام بدہ بو، بیدہ بید۔ ۳ پس عیسی تپہ جور بوشو و خو
 شاگردان امر او یہ بینیویشتہ۔ ۴ (یہودیآن عید پسخ نزدیک بو)۔ ۵ وختی عیسی نیگاہ بوکودہ، بیدہ کی گروہ زیادی اون
 طرف امون دریدی، فیلیپس بوگفتہ: «از کویہ نان بیھینیم تا اشان بوخورید؟» ۶ عیسی آ حرف بوگفتہ چون خواستی
 اون امتحان بوکونہ و خودش بہتر دانستی کی چی بوکونہ۔

۷ فیلیپس جواب بدہ: «دیویست دینار نانم اوشان ستر نوکونہ، حتی اگر ہر کدالم اوشان ایچہ نان بوخورید۔»
 (دیویست دینار، او موقع حدوداً ہشت ماہ کارگر مزد بو)۔

۸ ایتا دیگر از شاگردان بہ نام اندریاس کی شمعون پطرس برار بو، بوگفتہ: ۹ «ایتا پسر بچہ ایسہ کی پنج تا نان جو و
 دوتا ماھی دارہ، اما ان، چوطو آ گروی ستر کونہ؟»

۱۰ عیسی بوگفتہ: «مردوم بینیویشانید» او یہ سبزہ زار زیاد بو۔ او جمعیت میان پنج ہزار نفر فقط مرد بید۔ ۱۱ او وخت
 عیسی نان فیگیفٹہ و شکرگزاری بوکودہ و اون شاگردان، بین اوشانی کی نیشتہ بید، تقسیم بوکودیدی، و ماھی یان
 امرایم ہو کار بوکودہ، بہ اندازہ یی کی خواستیدی اوشان فدہ۔ ۱۲ وختی ستر بوستیدی، خو شاگردان بوگفتہ: «ھر چی
 زیاد بمو خوردہ نان جمع کونید تا چیزی از بین نشہ» ۱۳ پس اوشان جمع کودیدی و از باقی ماندہ ای او پنج تا نان جو
 کی جماعت بوخوردہ بید، دوازده تا زنبیل پور بوستہ!

۱۴ مردوم با دِئَنُ اَ معجزه کی از عیسی ظاهر بوسته، بوگفتیدی: «راستی، راستی کی اون هو پیامبری ایسه کی بایستی به جهان بَمو بی.» ۱۵ عیسی وختی بفهمسته کی اوشان تصمیم دأریدی اون به زور پادشاه بوکونید، او جای ترک کوده و تنهایی به کوه بوشو.

عیسی آّب رو راه شه

۱۶ غروب دم، اون شاگردان به سمت دریاچه بیجیر بَمویدی. ۱۷ هوا تاریک بو و عیسی هنوز اوشان امرأ نیسه بو، اوشان سواژ قایق بوبوستیدی و به او طرف دریاچه، به طرف کفرناحوم بوشویدی. ۱۸ اما در آ موقع، دریاچه بخاطر وزش باد سختی کی آمویی به تلاطم دکفته. ۱۹ وختی به اندازه پنج یا شیش کیلومتر پارو بزه بید، عیسای بیدهیدی کی آّب رو راه شوئون دره و قایق نزدیک بوستن دره. پس هراسان بوستیدی. ۲۰ اما عیسی اوشان بوگفته: «منم، نترسید!» ۲۱ او وخت خواستیدی اون سواژ قایق بوکونید، کی قایق هو لحظه به مقصد فآرسه.

عیسی، نان حیاته

۲۲ روز بعد، جماعتی کی او طرف دریاچه ایسه بید، بفهمستیدی کی به جز ایتا قایق، قایق دیگری اویه ننه بو و دانستیدی کی عیسی خو شاگردان امرأ اون سواژ نوبوسته بو، بلکه شاگردان تنهایی بوشو بید. ۲۳ او وخت قایقان دیگری از تیبریه بَمویدی و نزدیک جایی فآرسهیدی کی اوشان بعد از شکرگزاری عیسی، نان بوخورده بید. ۲۴ وختی مردوم بفهمستیدی کی نه عیسی اویه ایسه و نه اون شاگردان، او قایقان سواژ بوستیدی و به دونبال عیسی به کفرناحوم بوشویدی.

۲۵ وختی اون او طرف دریاچه پیدا بوکودید، اون وورسهیدی: «ای اوستاد، کی آیه بَمویی؟»

۲۶ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمر گم، می دونبال گردیدی نه به دلیل معجزاتی کی بیدهیدی، بلکه بخاطر او نانی کی بوخوردیدی و ستر بوستیدی. ۲۷ کار بوکونید اما نه خوراک فانی ره، برای خوراکی کی تا زندگی آبدی باقی یه، خوراکی کی انسان پسر شمر فده. چونکی بر پسره کی خودای پتر، مَهَر تأیید بزه.»

۲۸ او وخت از اون وورسهیدی: «چی بوکونیم تا کارایی کی خودا خواجه انجام بدیم؟»

۲۹ عیسی در جواب بوگفته: «کاری کی خودا خواسته یه آنه کی به او کسی کی اون اوسه کوده ایمان بأورید.»

۳۰ بوگفتیدی: «چی معجزهیی آمر نیشان دیهی تا با اون دئن، تر ایمان بأوریم؟ چی کونی؟ ۳۱ آمی پتران بیابان میانی

مَتّای* کی خوراک آسمانی بو، بوخوردیدی هوطو کی بینویشته نهه: (اون از آسمان اوشان نان فده تا بوخوردید.)»

* ۳۱:۶ نان کی خودا برای قوم اسرائیل بیابانه میان فده. تورات، کتاب خروج، باب ۱۶، آیه ۴.

۳۲ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمر گم، موسی نبو کی از آسمان او نان شمر فده، بلکی می پتر بو کی نان حقیقی از آسمان شمر فده. ۳۳ چونکی خودا نان، کسی یه کی از آسمان نازل به و به دنیا حیات بخشه.»

۳۴ پس بوگفتیدی: «آن نان برای همیشه آمر فدن.» ۳۵ عیسی او شان بوگفته: «من نان حیات ایسم، هر کی می ورجه بایه، هرگز گرسنه نیبه و هر کی مر ایمان باوره، هرگز تشنه نیبه. ۳۶ ولی هوطو کی شمر بوگفتم، هر چند کی مر بیده بیدی، اما ایمان ناوریدی. ۳۷ هر کسی کی پتر، مر ببخشه، می ورجه آیه و هر کی می ورجه بایه، هیچ وخت اون از خودم دور نوکونم. ۳۸ چونکی از آسمان بیجیر نموم کی می خواسته عمل بوکونم، بلکی بموم تا خواسته کسی کی مر اوسه کوده انجام بدم. ۳۹ و خواسته کسی کی مر اوسه کوده آنه کی کسانی کی اون مر ببخشه، هیچ کدام از دس ندن، بلکی او شان در روز آخر ویریزانم. ۴۰ و می پتر خواسته آنه کی هر کسی کی پسر بیدینه به اون ایمان باوره، از زندگی ای ابدی برخوردار به، و من اون در روز آخر ویریزانم.»

۴۱ او وخت یهودیان دربار ای اون شروع به همهمه بوکودیدی، چونکی بوگفته بو: «من او نان ایسم کی از آسمان نازل بوسته.» ۴۲ او شان گفتیدی: «مگر آ مرد، عیسی، یوسف پسر نی یه کی اون پتر و مار آمان شناسیم؟ پس چوطو گه کی از آسمان نازل بوستم؟»

۴۳ عیسی در جواب بوگفته: «همدیگر آمر ا همهمه نوکونید! ۴۴ هیکس نتانه می ورجه بایه مگر پتری کی مر اوسه کوده اون جذب بوکونه. من اون در روز آخر ویریزانم. ۴۵ در کتاب انبیا بمو کی: (همه از خودا تعلیم گیریدی.) * پس هر کی از خودا بیشنوه و از اون تعلیم بیگیره، می ورجه آیه. ۴۶ هیچ کس پتر نیده، مگر او کسی کی از طرف خودا بمو؛ اون، پتر بیده. ۴۷ آمین، آمین، شمر گم، هر کی ایمان باوره، از زندگی ای ابدی برخورداره. ۴۸ من نان زندگی ایسم. ۴۹ شیمی پتران بیابان میان متای بوخوردیدی، ولی به هر حال بمردیدی. ۵۰ اما نانی کی از آسمان نازل به، هر کی از اون بوخوره، نیمیره. ۵۱ اون نان زنده، من ایسم کی از آسمان نازل بوسته. هر کی آنان بوخوره، تا ابد زنده مانه. نانی کی من برای حیات دنیا بخشم، می بدنه.»

۵۲ پس بحث تندی حاکمان یهود میان به وجود بمو کی: «آ مرد چوطو تانه خو بدن آمر فده تا بوخوریم؟»

۵۳ عیسی او شان بوگفته: «آمین، آمین، شمر گم کی تا انسان پسر بدن نوخورد و اون خون نوشید، در خودتان زندگی ای ابدی ناوریدی. ۵۴ هر کی می بدن بوخوره و می خون بنوشه، زندگی ای ابدی داره و من در روز آخر اون ویریزانم. ۵۵ چونکی می بدن خوراک حقیقی و می خون نوشیدنی حقیقی یه. ۵۶ کسی کی می بدن خوره و می خون نوشه در من ساکن به و منم در اون ساکن بم. ۵۷ هوطو کی پتر زنده مر اوسه کوده منم به می پتر زنده ایم، اون کی مر خوره، توسط من زنده مانه. ۵۸ آن، نانی یه کی از آسمان نازل بوسته، نه مثل اونچی کی شیمی پتران بوخوردیدی و

به هر حال بمریدیدی؛ بلکی هر کی از آن بوخوره، تا ابد زنده مانه.» ۵۹ عیسی آ حرفان زمانی بوگفته کی گفرناحوم کنیسه میان تعلیم دبی.

عیسی شاگردان عیسای ترک کودید

۶۰ خیلی از اون شاگردان با ایشنوستن آ حرفان بوگفتیدی: «آ تعلیم خیلی سخته. کی تانه اون قوبول بوکونه؟»
۶۱ عیسی دانستی کی اون شاگردان دربارهی اون حرفان هممه کودن دریدی. اوشان بوگفته: «آیا آن باعث شیمی انحراف به؟» ۶۲ پس اگر انسان پسر بیدینید کی به خو جای اول صعود بوکونه، چی کونیدی؟ ۶۳ روحه کی زنده کونه. جسم فایدهیی ناره. حرفانی کی من شمر بوگفتم، روح و زندگی یه. ۶۴ اما بعضی از شومان ایسه ییدی کی ایمان ناوریدی.» عیسی از اول دانستی کی چی کسانی ایمان ناوریدی و کی یه کی اون به دشمن تسلیم کونه. ۶۵ بعد از اون، بوگفته: «هن وستی شمر بوگفتم کی هیکس نتانه می ورجه بایه، مگر آنکی از پتر طرف به اون عطا بو بوسته بی.»
۶۶ در آ زمان خیلی از اون شاگردان واگردستیدی و د اون همراهی نوکودیدی. ۶۷ پس عیسی او دوازه شاگرد کی قبلاً انتخاب بوکوده بو بوگفته: «آیا شومانم خواییدی بیشید؟»

۶۸ شمعون پطرس جواب بده: «ای سرور، کی ورجه بیشیم؟ کلمات زندگی آ ابدی تی ورجه نهه. ۶۹ و امان ایمان باوردیم و دانیم کی تویی او قدوس از پیش خودا.»
۷۰ عیسی اوشان جواب بده: «مگر شومان دوازه نفر من انتخاب نوکودم؟ با آ حال ایتا از شومان از ابلیسه.» ۷۱ اون به یهودا، شمعون اسخریوطی پسر، اشاره کودی، چونکی ایتا از او دوازه نفر بو کی بعد از مدتی عیسای به دشمن تسلیم کودی.

عیسی عید خیمه یان شوئون دره

۱ از اون به بعد عیسی جلیل میان گردستی، نخواستی یهودیه میان بیسه، چونکی حاکمان یهود خواستیدی اون بوکوشید. ۲ وختی عید خیمه یان کی ایتا از یهودیان عید بو، نزدیک بوسته، ۳ عیسی براران اون بوگفتیدی: «آیه ترک کون و به یهودیه بوشو، تا تی هواداران کارایی کی کونی، بیدینید. ۴ چونکی هر کی خوایه شناخته بیه، خلوتی کار نوکونه. تو کی آ کاران کونی، دونیای نیشان بدن.» ۵ چونکی حتی اون برارانم اون ایمان ناورده بید.
۶ پس عیسی اوشان بوگفته: «می وخت هنوز فرسه، اما شمره هر وختی مناسبه. ۷ دنیا نتانه از شومان متنفر بیه، اما از من نفرت داره، چونکی من شهادت دهم کی اون کاران، بده. ۸ شومان خودتان به عید بیشید. من الان نایم، چونکی می وخت هنوز فرسه.» ۹ آن بوگفته و جلیل میان بیسه.

۱۰ امّا بعد از اونکی اون برارآن به عید بوشوییدی، خودشم بوشو، امّا نه آشکارا بلکی خلوتی. ۱۱ پس حاکمان یهود، عید موقع اون دونبال بیدی و وورسه ییدی: «او مرد کویہ ایسه؟» ۱۲ درباره ی اون مردوم میان هممه زیاد بو. تعدادی گفتیدی: «مرد خوبی ایسه» و تعداد دیگرم گفتیدی: «نه، بلکی مردوم گمراه کونه.» ۱۳ چون از حاکمان یهود ترس داشتیدی، هیکس درباره ی اون آشکارا حرف نزهیی.

عیسی خانہ ی خودا میان تعلیم دہہ

۱۴ چون نیمی از عید بوگذشته بو، عیسی به صحن معبد بمو و شروع به تعلیم بوکودہ. ۱۵ یہودیآن تعجب بوکودیدی و وورسه ییدی: «ا مرد کی درس الہی نخواندہ، چوطو تانہ آنقدر معلومات بدآرہ؟»

۱۶ عیسی در اوشان جواب بوگفتہ: «می تعالیم از من نی یہ، بلکی از کسی ایسہ کی مر اوسہ کودہ. ۱۷ اگر کسی براستی بخوایہ کی اون ارادہ ی انجام بدہ، فہمہ کی آ تعالیم از خودایہ، یا آن کی من از خودم گم. ۱۸ اونی کی از خودش گہ، بہ دونبال آنہ کی خودش جلال بدہ، امّا اونی کی خوایہ کسی ی کی اون اوسہ کودہ جلال بدہ، راستگہ و در اون ہیچ ناراستی یی نئہ. ۱۹ آیا موسی شریعت شمرفندہ؟ امّا ہیچ کدام از شومان بہ اون عمل نوکونیدی. پس چرہ خواییدی مر بوکوشید؟»

۲۰ مردوم جواب بدیدی: «تر دیوبزہ، کی یہ کی تی کوشتن دونبال بہ؟»

۲۱ عیسی در خواب اوشان بوگفتہ: «من ایتا معجزہ بوکودم و شومان ہمہ تا از اون مات بوستیدی. ۲۲ موسی حکم ختنہ ی شمرفدہ - البتہ آن نہ از طرف موسی بو، بلکی از طرف پئران قوم بو - و طبق آ حکم، شومان شیمی پسران در روز سبات ختنہ کونیدی. ۲۳ پس اگر انسان در روز سبات ختنہ بہ تا موسی شریعت نشکفہ، چرہ عصبانی بیدی از آنکی تومام بدن انسانی ی در روز سبات سلامتی ببخشم؟ ۲۴ سرسری داوری نوکونید، بلکی بہ حق داوری بوکونید.»

مردوم واکنش نسبت بہ عیسی حرفان

۲۵ پس بعضی از اہالی اورشلیم بوگفتیدی: «آیا آن ہونی نی یہ کی قصد داریدی اون بوکوشید؟ ۲۶ بیدینید چوطو آشکارا حرف زنہ و اون ہیچی نیگیدی! آیا امکان دارہ کی حاکمان قوم آ حقیقت بفہمستیدی کی اون ہو مسیحہ؟ ۲۷ امان دانیم کی ا مرد از کویہ بمو، وختی کی مسیح ظہور بوکونہ، کسی نانہ کی از کویہ آیہ.»

۲۸ او وخت عیسی موقعہ تعلیم معبد میانی، با صدای بلند بوگفتہ: «مر شناسیدی و دانیدی کی کویہ شینم، امّا من از طرف خودم نموم؛ اونی کی مر اوسہ کودہ، حقہ و شومان اون شناسیدی. ۲۹ امّا من اون شناسم، چونکی من از اونم و اون مر اوسہ کودہ.» ۳۰ پس خوآستیدی کی اون گرفتار کونید، امّا ہیچکی اون دس دراز نوکودہ، چونکی اون

وخت فَنَرَسَه بو. ۳۱ به هر حال خیلی از مردوم اون ایمان بأوردیدی. اوشان گفتیدی کی: «آیا وختی مسیح بأیه، از اَ مرد ویشتر معجزه کونه؟»

۳۲ اما فریسیان گوش فآرسه کی مردوم درباره‌ی عیسی آجور هممه کونیدی. پس سران کاهنان و فریسیان، قراولان معبد اوسه کودیدی تا اون گرفتار کونید. ۳۳ او وخت عیسی بوگفته: «زمان کمی شیمی امرأ ایسم، از آن به بعد او کسی ورجه شم کی مَر اوسه کوده. ۳۴ می دونبال گردیدی، اما پیدا نوکونیدی، و جایی کی من شم، شومان نتأیدی بأید.»

۳۵ پس یهودیان همدیگر گفتیدی کی: «اَ مرد کویه شه کی امان نتأیم اون پیدا بوکونیم؟ نوکونه خوآیه بشه یهودیانی ورجه کی بین یونانیان پراکنده‌ییدی و یونانیان تعلیم بده. ۳۶ اون منظور چی بو کی بوگفته (می دونبال گردیدی، اما نتأیدی پیدا بوکونید و جایی کی من ایسم، شومان نتأیدی بأید؟)»

عیسی حرفان در آخرین روز عید

۳۷ روز آخر کی روز بزرگ عید بو، عیسی بیسه و با صدای بلند بوگفته: «هر کی تشنه‌یه، می ورجه بأیه و آب بوخوره. ۳۸ هر کی به من ایمان بأوره، هوطو کی کیتاب مقدس گه، از اون وجود چشمه‌یان آب زنده جاری به.» ۳۹ اَ حرف درباره‌ی روح بوگفته کی کسانی کی به اون ایمان بأورید، او روح پیدا کونیدی. چونکی روح هنوز عطا نوبسته بو، و عیسی هنوز جلال پیدا نوکوده بو.

مردوم اختلاف در مورد عیسی

۴۰ بعضی از مردوم با ایشنوستن اَ حرفان گفتیدی کی: «راستی، راستی کی اَ مرد هو پیامبر موعوده.» ۴۱ دیگران گفتیدی کی: «اون مسیحه!» اما گروهی دیگر وورسه‌ییدی: «مگر مسیح از جلیل ظهور کونه؟ ۴۲ مگر کیتاب مقدس نوگفته کی مسیح از نسل داووده و از بیت لحم، دهی کی داوود در اون زندگی کودی، ظهور کونه؟» ۴۳ پس بخاطر عیسی مردوم میانی اختلاف دکفته. ۴۴ تعدادی خوآستیدی کی اون گرفتار کونید، اما هیچکی اون دس دراز نوکوده.

بی‌ایمانی رهبران دین

۴۵ پس قراولان معبد و اگر دستیدی سران کاهنان و فریسیان ورجه. فریسیان و سران کاهنان از اوشان وورسه‌ییدی: «چره اون نأوردیدی؟»

۴۶ قراولان جواب بدیدی: «تا الآن مثل اَ مرد کسی حرف نزه.»

۴۷ پس فریسیان بوگفتیدی: «مگر شومأم فریب بوخوردیدی؟» ۴۸ آیا از حاکمان یا فریسیان کسی ایسه کی اون ایمان بأورده بی؟ ۴۹ البته کی نه! اما آ مردوم نادان کی از شریعت چیزی نأنیدی، ملعونیدی.»

۵۰ نیقودیموس کی پیشتر عیسی ورجه بوشو بو و ایتا از فریسیان بو، بوگفته: ۵۱ «آیا آمی شریعت کسی محکوم کونه، بدون آنکی اول اون حرف بیشنوه و بدانه کی چی بوکوده؟»

۵۲ در جواب بوگفتیدی: «مگر تونم جلیلی بی؟ تحقیق بوکون و بیدین کی هیچ پیامبری از جلیل وینیریزه!» ۵۳ بعد از اون، هر کی خودش خانه بوشو.

۱ اما عیسی بوشو به کوه زیتون.

بخشش زن زناکار

۲ وخت سحر عیسی بازم به صحن معبد بمو. در اوپه مردوم همه اون دور جمع بوستیدی، عیسی بینشته و اوشان تعلیم بده. ۳ در آ وخت، دین علما و فریسیان، زنی کی در حینه زنا بیگفته بید، بأوردیدی و اون مردوم میان بدأشتیدی.

۴ عیسی بوگفتیدی: «اوستاد، آ زن در حین زنا بیگفتیدی. ۵ موسی در شریعت، آمر حکم بوکوده کی آجور زناگان سنگسار ببید. اما تو چی گی؟»

۶ آنه بوگفتیدی تا اون امتحان بوکونید تا ایتا بهانه بی بدآرید و اون محکوم بوکونید. اما عیسی خو سر بیجیر تاوده و خو انگوشت آمرأ زمین رو نیوشتی. ۷ اما چونکی اوشان بازم از اون سوال کودیدی، عیسی خو سر بلند کوده و اوشان بوگفته: «از شیمی میانی هر کسی کی گوناھی ناره، اولی سنگ اون بزنه.» ۸ بازم خو سر بیجیر تاوده و زمین رو نیوشتی.

۹ با ایشنوستن آ حرف اوشان، ایتا ایتا از بزرگتران شروع بوکودیدی و از اوپه بوشویدی و عیسی اوپه او زن آمرأ تنها بیسه. ۱۰ اون وخت عیسی خو سر بلند کوده و اون بوگفته: «ای زن، اوشان کویه ایسه ییدی؟ هیکس تر محکوم نوکوده؟»

۱۱ جواب بده: «هیکس، ای سرور.»

عیسی اون بوگفته: «منم تر محکوم نوکونم. بوشو، و د گونا نوکون.»

عیسی نور دنیا

۱۲ پس عیسی ایبار دیگر مردوم آمرأ حرف بزه و بفرمأسته: «من نور دنیا ایسم، هر کی از من پیروی بوکونه، هرگز در تاریکی راه نیشه، بلکه از نور زندگی برخوردار به.»

۱۳ پس فریسیان اونَ بوگفتیدی: «تو خودت، خودت ره شهادت دیهی، پس تی شهادت معتبر نی یه.»

۱۴ عیسی در جوابه اوشانَ بوگفته: «هرچند کی من خودم، خودم ره شهادت دهم، ولی می شهادت معتبره، چونکی دأنم از کویه بَموم و به کویه شم، اما شومانَ نأیدی کی من از کویه بَموم و به کویه شم. ۱۵ شومانَ فکر انسانی امرأ داوری کونیدی، اما من کسی ره داوری نوکونم. ۱۶ ولی اگر داوری یم بوکونم، می داوری درسته، چونکی تنها نی یم، بلکه پتری کی مَر اوسه کوده، می آمریه. ۱۷ شیمی شریعتَ دورون بینویشته بو کی شهادتَ دوتا شاهد معتبره. ۱۸ من خودم مره شهادت دهم و می پترم کی مَر اوسه کوده، مَر شهادت دهه.»

۱۹ اون وخت از عیسی وورسه ییدی: «تی پتر کویه ایسه؟»

عیسی جواب بده: «نه مَر شناسیدی، نه می پتر. اگر مَر شناختیدی می پترم شناختیدی.» ۲۰ عیسی ا حرفانَ زمانی کی در بیت المالَ معبد تعلیم دئی، بیان بوکوده، اما هیکنس اونَ دسگیر نوکوده چونکی اونَ وخت هنوز فَنرسه بو.

عیسی حرفانَ درباره ی خودش مرگ

۲۱ عیسی ایدفعه دیگر اوشانَ بوگفته: «من شم و شومان می دونبال گردیدی و شیمی گوناهاَن میان میریدی. او جایی کی من شم، شومان نتأید بآیید.»

۲۲ پس یهودیان بوگفتیدی: «آیا تصمیم دأره کی خوره بوکوشه کی اَطو گه: (او جایی کی من شم، شومان نتأید بآیید)؟»

۲۳ عیسی اشانَ بوگفته: «شومان از بیجیریدی و من از بوجور. شومان از ا دنیا یید ولی من از ا دنیا نی یم. ۲۴ شمَر بوگفتم کی شیمی گوناهاَن میان میریدی. چون اگر ایمان نأورید کی من ایسم کی ایسم،* در شیمی گوناهاَن میریدی.» ۲۵ از اون وورسه ییدی: «تو کی ایسی؟»

عیسی جواب بده: «هونی کی از اوّل شمَر بوگفتم. ۲۶ خیلی چیزان درباره ی شومان دارم کی شمَر بگم و شمَر محکوم کونم، اما اونی کی مَر اوسه کوده، حقه و من اونچی ی کی از اون بیشتوستم، به دنیا بازم گم.» ۲۷ اوشانَ نفهمستیدی کی از پتر اوشانَ ره گفتن دره.

* ۲۴:۸ عبارت «من ایسم کی ایسم» خودا نام ره در تورات، کتابتَ خروج، باب ۳، آیه ۱۴ بینویشته بو بوسته: «خودا موسی بوگفته: (ایسم اونی کی ایسم) و بوگفته بنی اسرائیل اَطو بوگو: (ایسم مره شیمی ورجه اوسه کوده)». و تورات، کتابتَ اشعیا، باب ۴۳، آیه ۱۰ بینویشته بو بوسته: «خوداوند گه: (شومان می شاهدان ایسیدی و می بنده کی اون انتخاب بوکودم تا بدأنید، به من ایمان بأورید و بفهمید کی من اون ایسم و پیش از من خودایی وجود ناشتی و بعد از من خودایی وجود نأره)» هَطو در باب ۸ آیات ۲۸ و ۵۸ و باب ۱۳ آیه ۱۹.

۲۸ پس عیسی اوشانَ بوگفته: «او وختی کی انسانَ پسرَ بلند کودیدی، فهمیدی کی من ایسم* و از خودم کاری نوکونم، بلکی فقط اونچی ی گم کی می پترَ مرَ یاد بده. ۲۹ اون کی مرَ اوسه کوده، می آمرهیه. اون مرَ تنها ننه، چونکی من همیشه اون چیزی ی کی اون خوشحال کونه، انجام دهم.» ۳۰ آ حرفانَ امرأ خیلی یانَ اونَ ایمانَ باوردیدی.

آزادی حقیقی

۳۱ پس عیسی به یهودیانی کی اونَ ایمانَ باورده بید، بوگفته: «اگر می کلامَ میانَ بیسید، حقیقتاً می شاگرد بیدی. ۳۲ و حقیقتَ شناسیدی و حقیقتَ شمرَ آزاد کونه.»

۳۳ اونَ جواب بَدیدی: «امانَ ایبراهیمَ زاکانیم و هیچ وخت غلامَ کسی نوبوستیم. پس چوطوی گی، کی آزاد بیمی؟»

۳۴ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمرَ گم، هر کسی کی گونا کونه، غلامَ گناهِه! ۳۵ غلامَ هیچ وخت اهلَ خانه میان جائی همیشه ناره، اما پسرَ همیشه جا ننه. ۳۶ پس اگر پسرَ شمرَ آزاد کونه، حقیقتاً آزاد بیدی!»

ایبراهیمَ اصلی زاکان

۳۷ «دانم کی ایبراهیمَ زاکانیدی. اما به دونبالَ آنیدی کی مرَ بوکوشید، چونکی می کلامَ شیمی میانی جایی ناره. ۳۸ من از اونچی کی می پترَ ورجه بیدم، حرف زنم و شومانم اونچی ی کی از شیمی پترَ بیشنوستیدی، انجام دیهیدی.» ۳۹ بوگفتیدی: «آمی پترَ، ایبراهیمه.»

عیسی بوگفته: «اگر ایبراهیمَ زاکان بید، ایبراهیمَ مانستن رفتارَ کودیدی. ۴۰ اما به دونبالَ آنید کی مرَ بوکوشید و من اون ایسم کی حقیقتی ی کی از خودا بیشنوستم، شمرَ باز بوگفتم! ایبراهیمَ اَطو رفتارَ نوکوده. ۴۱ ولی شومان شیمی پترَ کارانَ انجام دیهیدی.»

خودا زاکان و شیطانَ زاکان

بوگفتیدی: «امانَ حرامزاده نییم! ایتا پترَ داریم کی هو خودایه.»

۴۲ عیسی اشانَ بوگفته: «اگر خودا شیمی پترَ بو، مرَ دوست داشتیدی، چونکی من از طرفَ خودا بموم و الان آیه ایسم. من از طرفَ خودم نموم، بلکی اون مرَ اوسه کوده. ۴۳ بخاطرَ چی می حرفانَ نفهمیدی؟ بخاطرَ آنکی نتانیدی می کلامَ قوبول بوکونید. ۴۴ شومان از شیمی پترَ شیطانیدی و به دونبالَ انجامَ اونَ خواسته یانیدی. اون از اول قاتل بو و حقیقتَ امرأ نسبتی ناشتی، چونکی هیچ حقیقتی در اون ننه. هر وخت دروغ گه، از ذاتِ خودش گه. چونکی

دروغگوئیہ و دروغگوئیان پترہ۔ ۴۵ اما از او یہ کی من حقیقت شمّر گم، می حرفان باور نوکونیدی۔ ۴۶ کی شیمی میان تانہ مر بہ گوناہ محکوم بوکونہ؟ پس اگر حقیقت شمّر گم، چرہ می حرفان باور نوکونیدی؟ ۴۷ کسی کی از خودایہ، خودا کلام قبول کونہ، اما شومان کی قبول نوکونیدی، بخاطر آنہ کی از خودا نییدی۔»

برتری عیسی بر ابراهیم و پیامبران

۴۸ یہودیآن در جواب اون بوگفتیدی: «آیا امان درست نوگفتیم کی تو سامری بیگانہ و دیوبزہیی؟»

۴۹ عیسی جواب بدہ: «من دیوبزہ نییم، بلکی می پتر احترام دارم۔ اما شومان مر بی احترامی کونیدی۔ ۵۰ من بہ دونبال می جلال نییم۔ ولی کسی ایسہ کی بہ دونبال جلال دتن منہ و داورییم با اونہ۔ ۵۱ آمین، آمین، شمّر گم، اگر کسی می کلام بدآرہ، مرگ تا ابد نیدینہ!»

۵۲ یہودیآن اون بوگفتیدی: «الآن د یقین پیدا بوکودیم کی تو دیوبزہیی! ابراهیم و پیامبران بمریدی، الآن تو گی کی: (اگر کسی می کلام بدآرہ، هرگز نیمیرہ!) ۵۳ آیا تو از امی پتر ابراهیم بزرگتری؟ اون بمرده، پیامبران بمریدی، خودت کی دانی؟»

۵۴ عیسی بوگفتہ: «اگر من خودم جلال بدم، می جلال ارزش نآرہ۔ اونی کی مر جلال دہہ، می پترہ، ہونی کی شومان گیدی امی خودایہ۔ ۵۵ هرچند کی شومان اون شناسیدی، اما من اون شناسم۔ اگر بگم کی اون شناسم، شیمی مانستن دروغگو بم۔ اما من اون شناسم و اون کلام داشتن درم۔ ۵۶ شیمی پتر، ابراهیم، شادی کودی تا می روز بیدینہ۔ و او روز بیدہ و شاد بوستہ۔»

۵۷ یہودیآن اون بوگفتیدی: «هنوز پنجاہ سالم ناری، ابراهیم بیدہیی؟»

۵۸ عیسی اوشان بوگفتہ: «آمین، آمین، شمّر گم، قبل از اونکی ابراهیم بہہ، من ایسم!» * ۵۹ پس سنگ اوسدیدی تا اون سنگسار کونید۔ اما عیسی خورہ قائم کودہ و از صحن معبد بیرون بوشو۔

شفای کور مادرزاد

۱ عیسی شوئون دبو کی ایتا کور مادرزاد بیدہ۔ ۲ اون شاگردان از اون وورسہ ییدی: «اوستاد، گنای کی بوکودہ، کی آمد کور بہ دونیا بمو؟ از خودشہ یا از اون پتر و مار؟»

۳ عیسی جواب بدہ: «نہ از خودشہ و نہ از اون پتر و مار، بلکی اطو بو بوستہ تا آنکی قدرت خودا در اون آشکار بہ۔ ۴ تا روزہ، بایستی اونی کی مر اوسہ کودہ اون کاران انجام بدیم۔ شب نزدیک بوستن درہ کی در اون کسی نتانہ کاری بوکونہ۔ ۵ تا زمانی کی ادونیا میان ایسم، نور دونیا ایسم۔»

۶ آن بوگفته، خو آب دهان زیمین رو تاوده، و گیل چاکوده، و اون او مرد چشمان رو بمألسته. ۷ و اون بوگفته: «بوشو در حوض شیلوآم (کی به زبان عبری (فرستاده) معنی دهه) تی چشمان بوشور.» پس بوشو و بوشوسته و از اویه با چشمان باز واگردسته.

۸ همسایان و کسانی کی قبلاً اون در حال گدایی بیده بید، از همدیگر وورسه ییدی: «مگر آن، اون نی یه کی نیستی و گدایی کودی؟» ۹ بعضی گفتیدی: «هونه.» دیگران گفتیدی: «شبهه اون.»
اما اون خودش اصرار بوکوده و بوگفته: «من هونم.»

۱۰ پس از اون وورسه ییدی: «چوطو تی چشمان واز بوسته؟»

۱۱ جواب بده: «مردی عیسی نام، گیل چاکوده و می چشمان رو بمألسته و بوگفته (بوشو به حوض شیلوآم و تی چشمان بوشور.) پس بوشوم و بوشوستم و می چشمان واز بوسته.»
۱۲ از اون وورسه ییدی: «اون کویه ایسه؟»

جواب بده: «نأم.»

۱۳ پس او مردی کی قبلاً کور بو، فریسیان ورجه باوردیدی. ۱۴ او روز کی عیسی گیل چاکوده بو و اون چشمان واکوده، روز شبات بو. ۱۵ اون وخت فریسیانم اون پرس و جو بوکودیدی کی چوطو تی چشمان واز بوسته. جواب بده: «می چشمان گیل بمألسته و من بوشوستم، الآن می چشمان تانه بیدینه.»

۱۶ پس بعضی از فریسیان بوگفتیدی کی: «او مرد از خودا نی یه. چونکی احترام روز شبات نداشته.» اما دیگران بوگفتیدی: «چوطو شخصی کی گناهکاره، تانه اجور معجزات بوکونه؟» و اوشان میان اختلاف دکفته.

۱۷ پس ایدفعه دیگر از اون وورسه ییدی: «تو خودت درباره ای اون چی گی؟ چونکی تی چشمان، اون واز کوده.»
جواب بده: «اون نبی یه.»

۱۸ اما حاکمان یهود هنوز باور ناشتیدی کی اون کور بو و اون چشمان واز بوسته، تا آنکی اون پتر و مار دوخوآیدی.

۱۹ و از اوشان وورسه ییدی: «آیا آن شیمی پسره، هونی کی گیدی کور به دنیا بَمو؟ پس چوطو الآن تانه بیدینه؟»

۲۰ جواب بدیدی: «دأنیم کی امی پسره و دأنیم کی کور به دنیا بَمو. ۲۱ اما از آنکی چوطو آن چشمان واز بوسته و یا کی اون چشمان واکوده، امان نأنیم. از خودش وورسه یید. اون خودش بالغه و خودش درباره ای خودش تانه گب بزنه.» ۲۲ اشان بخاطر آن اطو گفتیدی، چونکی از حاکمان یهود ترسه ییدی. چونکی حاکمان یهود همدست بو بوسته بید هر کسی کی اعتراف بوکونه عیسی هو مسیحه، اون از کنیسه بیرون کونید. ۲۳ بخاطر آن بو کی اون پتر و مار بوگفتیدی، «خودش بالغه و از خودش وورسه یید.»

۲۴ پس ایبار دیگر او مردی کی قبلاً کور بو، دوخوآیدی و اون بوگفتیدی: «در حضور خودا بوگو کی حقیقت گی.»

امان دأنیم کی اون مردی گناهکاره!»

۲۵ جواب بدہ: «اون گوناہکار ایسہ یا نی یہ نائم. ایچی دَآنم کی کور بوم ولی الآن دینم!»

۲۶ وورسہ بییدی: «تی امرأ چی بوکودہ؟ چوطو تی چشمانَ وازَ کودہ؟»

۲۷ جواب بدہ: «من کی شمرَ بوگفتم، ولی شومانَ گوش ندیدی، چرہ خوآییدی دووارہ بیشنوید؟ مگر شومانم خوآییدی اون شاگرد بییدی؟»

۲۸ اوشانَ اونَ فحش بدیدی و بوگفتیدی: «تو خودت اون شاگردی! امانَ موسی شاگردیم! ۲۹ امانَ دَآنیم کی خودا موسی امرأ حرف بزہ. اما نَآنیم اشخص کویہ شینہ.»

۳۰ او مرد در جوابِ اوشانَ بوگفته: «جائِ تعجبہ در حالی کی می چشمانَ وازَ کودہ، نَآنیدی از کویہ بمو! ۳۱ ولی امانَ دَآنیم کی خودا گوناہکارانَ دوعایِ نیشنہ، اما اگر کسی خوداترس بیہ و اونَ خوآستہی انجام بدہ، خودا اونَ دوعایِ ایشنہ. ۳۲ از بنیادَ عالم تا الآن کسی نیشنوستہ اینفرَ کورَ مادرزادَ چشمانَ وازَ کودہ بی. ۳۳ اگر اَ مرد از طرفِ خودا نوبو، از اون کاری برنمویی.»

۳۴ اشانَ در جوابِ اون بوگفتیدی: «تو سر تا پا در گوناہ بہ دنیا بمویی! الآن امرَ درس دَآن دری؟» پس اون بیرون کودیدی.

۳۵ وختی عیسی بیشنوستہ کی او مرد بیرون کودیدی، اون پیدا بوکودہ و از اون وورسہ: «آیا بہ انسانِ پسر ایمان داری؟»

۳۶ جواب بدہ: «ای سرور، بوگو کی ایسہ تا اون ایمان باورم.»

۳۷ عیسی اون بوگفته: «تو اون بیدہ بی! اون ہونی ایسہ کی الآن تی امرأ حرف زتن درہ.»

۳۸ بوگفته: «ای سرور، ایمان دارم!» و عیسی جُلُو زانو بزہ.

۳۹ عیسی بوگفته: «من داوری رہ بہ اَ دنیا بموم تا کورانَ بینا، و بینایان کورَ بید.»

۴۰ بعضی از فریسیان کی اون امرأ بید وختی انَ بیشنوستیدی، وورسہ بییدی: «آیا امانم کوریم؟»

۴۱ عیسی اوشانَ بوگفته: «اگر کور بید، گوناہی نَآستیدی. ولی الآن کی ادعا کونیدی دینیدی، گوناہکار باقی ماآیدی.»

چوپانِ حُب

۱ «آمین، آمین، شمر گم، کسی کی از در، وارد طویلہی گوسفندان نہ، بلکی از رایِ دیگر وارد بہ، دوزد

و راہزنہ. ۲ اما اونی کی از در وارد بہ، چوپانِ گوسفندانہ. ۳ دربان، در اون رہ وازَ کونہ و گوسفندان اون

آواز ایشنویدی. اون خو گوسفندان بہ نام دوخوانہ و اوشانَ بیرون برہ. ۴ وختی توما مَ خو گوسفندان بیرون برہ، جولوتر

از اوشان قدم اوسنه و گوسفندان اون دونبالسر شیدی، چونکی اون صدای شناسیدی. ۵ اما هرگز بیگانه دونبالسر نیشیدی، بلکی از اون فرار کونیدی، چونکی اون صدای شناسیدی.»

۶ عیسی امثال اوشان ره بوگفته، اما نفهمستیدی کی اوشان چی گفتن دره.

۷ پس ایدفعه دیگر اوشان بوگفته: «آمین، آمین، شمر گم، من گوسفندان ره (در) ایسم! ۸ اوشانی کی از من پیشتر بموییدی همگی دوزد و راهزنید، اما گوسفندان اوشان حرف گوش نوکودیدی. ۹ من (در) ایسم! هر کی از می راه وارد بیه، نجات پیدا کونه و آزادانه بودورون آیه و بیرون شه و چراگاه پیدا کونه. ۱۰ دوزد نایه، مگر آنکی دوزدی بوکونه و بوکوشه و نابود کونه. من بموم تا اشان زندگی آبدی بوکونید و از او زندگی آبدی به فراوانی بهره بیرید!

۱۱ «چوپان خب من ایسم! چوپان خب خو جان گوسفندان ره نهه. ۱۲ کارگر چوپان مانستن نی یه و گوسفندان اونشین نی ییدی. هر وخت بیدینه گرگ امون دره، گوسفندان ول کونه و فرار کونه و گرگ گوسفندان حمله کونه و اوشان پراکنده کونه. ۱۳ کارگر فرار کونه، چره کی کارگره و به فکر گوسفندان نی یه. ۱۴ چوپان خب من ایسم! من می گوسفندان شناسم و می گوسفندان مر شناسیدی. ۱۵ هوطو کی پتر مر شناسه، منم پتر شناسم. من می جان گوسفندان ره نهه. ۱۶ گوسفندان دیگریم دارم کی از ا طویله نی ییدی. اوشان باید باورم و اوشان می صدای گوش کونیدی. او وخت ایتا گله بیدی با ایتا چوپان. ۱۷ پتر، هن وستی مر دوست داره کی من می جان نهه تا اون پس فیگیرم. ۱۸ هیکس اون از من فینگیره، بلکی من به میل خودم اون فدم. اختیارش دارم کی فدم و اختیارش دارم کی اون پس فیگیرم. ا حکم از می پتر فیگیرم.»

۱۹ به دلیل ا حرفان ایدفعه دیگر یهودیان میان اختلاف دکفته. ۲۰ خیلی یان از اوشان بوگفتیدی: «اون دیوبزه و دیوانه یه. چره اون حرفان گوش کونیدی؟» ۲۱ اما دیگران بوگفتیدی: «اشان ایتا دیوبزه حرفان نی یه. آیا دیو تانه کوران چشمان واز کونه؟»

یهودیان عیسای به عنوان مسیح قبول نوکونیدی

۲۲ زمان برگزاری عید وقف اورشلیم میان فارسه بو. زمستان بو ۲۳ و عیسی معبد میان، ایوان سلیمان میان راه شویی.

۲۴ یهودیان اون دور جمع بوستیدی و بوگفتیدی: «تا کی خوایی امر شگه میان بداری؟ اگر مسیح ایسی، امر آشکارا بوگو.»

۲۵ عیسی جواب بده: «شمر بوگفتم، اما باور نوکونیدی. کارایی کی من به نام می پتر کونم، مر شهادت دیهیدی.

۲۶ اما شومان ایمان ناورییدی، چونکی از می گوسفندان نی ییدی. ۲۷ می گوسفندان، می صدای گوش کونیدی. من اوشان شناسم و اوشان می دونبال آیدی. ۲۸ من اوشان زندگی آبدی بخشم و یقیناً هرگز هلاک نیبیدی و کسی

اوشانَ از می دس نتأنه بدوزده. ۲۹ می پتر کی اوشانَ مَر بیخسه، از همه پیلہ تره و هیکس نتأنه اوشانَ از می پتر دس بدوزانه. ۳۰ من و پتر ایتایم.»

۳۱ او وخت ایدفعه دیگر یهودیان سنگ اوسدیدی تا اونَ سنگسارَ کونید. ۳۲ عیسی اوشانَ بوگفته: «کارایِ حُبّ زیادی از می پتر شمَر نیشان بدم، بخاطرَ کویتاً خوآییدی مَر سنگسارَ کونید؟»

۳۳ جواب بدیدی: «بخاطرَ کارِ حُبّ نی یه کی تر سنگسار کونیم، بلکی بخاطرَ آنکی کفر گی. چونکی انسانی و خودتَ خودا خوآنی!»

۳۴ عیسی اوشانَ بوگفته: «مگر در شیمی تورات نمو کی خودا بوگفته، شومان خودایانید؟* ۳۵ هیچ قسمتی از کتاب مقدس از اعتبار ساقط نیبه. اگر اوشانی کی کلام خودا اوشانَ فارسه، خودایان خوانده ببید، ۳۶ چوطو تانیدی کسی کی پتر اونَ وقف بوکوده و به دنیا اوسه کوده، بیگید کی: (کفر گه)، تنها به خاطر کی بوگفتم خودا پسر م؟ ۳۷ اگر می پتر کارانَ بجا ناورم، می کلام باور نوکونید. ۳۸ اما اگر بجا آورم، حتی اگر می کلام باور ناریدی، دسته کم به اونَ کاران ایمان باورید تا بدانید و باور بدآرید کی پتر در من و من در پتر.» ۳۹ او وخت ایدفعه دیگر خوآستیدی کی اونَ گرفتارَ کونید، ولی از اوشانَ دس در بوشو.

۴۰ بعد از اون، عیسی به او طرف روڈ اردن، اویه کی یحیی قبلاً تعمید دئی، بوشو و اویه بیسه. ۴۱ خیلی یان عیسی ورجه بمویدی. اوشانَ گفتیدی: «هرچند کی یحیی هیچ معجزه یی نوکوده، ولی هر اونچی کی دربارہٗ اشخص بوگفته، حقیقت داشتی.» ۴۲ پس خیلی یان اویه به عیسی ایمان باوردیدی.

ایلعازرَ مردن

۱ مردی ایلعازر نام مریض بو. اون از مردومانَ بیت عَنیا بو، دهی کی مریم و اونَ خواخور مارتا اویه شین بید. ۲ مریم او زنی بو کی عیسی پایانَ معطر بوکوده و خو گیسَ امرأ اونَ خوشک کوده. اون برار ایلعازر مریضَ بوسته بو. ۳ پس ایلعازرَ خواخوران، عیسی ره پیغام بدیدی و بوگفتیدی: «ای سرور، تی دوستَ عزیز مریضه.» ۴ عیسی وختی آ خبرَ بیشنوسته بوگفته: «أ مریضی مرگَ امرأ به آخر نرسه، بلکی خودا جلال وستی یه، تا خودا پسر، توسط اونَ مریضی جلال پیدا بوکونه.» ۵ عیسی مارتا و اونَ خواخور و ایلعازرَ دوست داشتی. ۶ پس وختی بیشنوسته کی ایلعازر مریضه، دو روز دیگرم در جایی کی ایسه بو، بیسه.

۷ بعد از اون، خو شاگردانَ بوگفته: «بآیید بازم به یهودیه بشیم.»

۸ اونَ شاگردانَ بوگفتیدی: «اوستاد، چند روز پیش بو کی یهودیانَ خوآستیدی تر سنگسارَ کونید، تو بازم خوآیی اویه بیشی؟»

* ۳۴:۱۰ تورات، کتاب مزمو، باب ۸۲، آیه ۶.

۹ عیسیٰ جواب بدہ: «مگر ہر روز دوازدہ ساعت نی یہ؟ اونی کی در روز راہ شہ لغزش نوخورہ، چونکی نوراً دنیای دینہ. ۱۰ اما اونی کی در شب راہ شہ لغزش خورہ، چونکی نوری نأرہ.» ۱۱ بعد از آ حرفان، اوشان بوگفتہ: «امی رفیق ایلعازر خوفتہ، اما شوئون درم تا اون بیدار کونم.»

۱۲ پس شاگردان اون بوگفتیدی: «ای سرور، اگر خوفتہ، خورہ خورہ حُب بہ.» ۱۳ اما عیسیٰ از اون مرگ حرف زہی، در حالی کی اون شاگردان فکر کودیدی کی گہ اون خوفتہ.

۱۴ او وخت عیسیٰ آشکارا اوشان بوگفتہ: «ایلعازر بمرده. ۱۵ شیمی وستی خوشحالم کی او یہ نیسہ بوم، تا ایمان باورید. اما الان اون ورجہ بیشیم.»

۱۶ پس تو ما کی بہ دوقولو معروف بو، شاگردان بوگفتہ: «بایید امانم بیشیم و اون امرأ بیمیریم.»

عیسیٰ، قیامت و حیاتہ

۱۷ وختی عیسیٰ او یہ فارسہ، بفہمستہ کی چہار روزہ ایلعازر قبر میان بنہیدی. ۱۸ بیت عنیا حدوداً سہ کیلومتر اورشلیم امرأ فاصلہ داشتی. ۱۹ یہودیآن زیادی مریم و مارتا ورجہ بمو بید تا اوشان بخاطر مرگ ایلعازر تسلی بدید.

۲۰ پس وختی مارتا بیشنوستہ کی عیسیٰ او یہ امون درہ، اون استقبال بوشو. اما مریم خانہ میان پیسہ. ۲۱ مارتا عیسای بوگفتہ: «ای سرور، اگر آہ پیسہ بی، می برار نمردی. ۲۲ اما دانم کی الان اگر ہر چی از خودا بخوایی، تر فدہ.»

۲۳ عیسیٰ اون بوگفتہ: «تی برار زندہ بہ.»

۲۴ مارتا اون بوگفتہ: «دانم کی در روز قیامت زندہ بہ.»

۲۵ عیسیٰ بوگفتہ: «قیامت و حیات من ایسم. اونی کی مر ایمان باورہ، حتی اگر بیمیرہ بازم زندہ بہ. ۲۶ و ہر کی زندہیہ و مر ایمان دارہ، یقیناً تا ابد نیمیرہ. آیا آن باور کونی؟»

۲۷ مارتا بوگفتہ: «بلہ، ای سرور، من ایمان دارم کی تو ایسی مسیح، خودا پسر، اونی کی باید بہ جہان بمو بی.»

۲۸ آن بوگفتہ و بوشو خو خواخور مریم دوخوآدہ و خلوتی اون بوگفتہ: «اوستاد آہ ایسہ و تر دوخوآنہ.» ۲۹ مریم وختی آن بیشنوستہ، بدون معطلی ویریشتہ و اون ورجہ بوشو. ۳۰ عیسیٰ ہنوز وارد دہکدہ نوبوستہبو، بلکی جایی ایسہبو

کی مارتا اون ملاقات بوکودہبو. ۳۱ یہودیانی کی مریم امرأ خانہ میان ایسہبید و اون تسلی دیدی، وختی بیدہیدی کی مریم عجلہ امرأ ویریشتہ و بیرون بوشو، اون دونبالسر بوشویدی، فکر کودیدی کی قبر سر شوئون درہ تا او یہ

گریہ و زاری بوکونہ. ۳۲ وختی مریم او یہ فارسہ کی عیسیٰ ایسہبو، اون بیدہ و اون پا جیر بکفتہ و بوگفتہ: «ای سرور، اگر آہ پیسہ بی، می برار نمردی!» ۳۳ وختی عیسیٰ، گریہ و زاری مریم و یہودیانی کی اون امرأ ہمراہ بید، بیدہ، اون

روح آشفٹہ و سخت منقلب بوستہ. ۳۴ وورسہ: «اون کویہ بنہیدی؟»

بوگفتید: «ای سرور، بیا و بیدین.» ۳۵ عیسی گریه بوکوده. ۳۶ پس یهودیان بوگفتیدی: «بیدینید چقدر اون دوست داشتی.» ۳۷ اما بعضی یان بوگفتیدی: «آیا کسی کی او مرد کور چشمان بینا بوکوده، نتانستی ایلعازر مرگ جولوی بیگیره؟»

ایلعازر زنده بوستن

۳۸ بعد از اون، عیسی، در حالی کی باز آشفته بو، قبر سر بمو. قبر، غاری بو کی اون دهان رو سنگی بنه بید. ۳۹ بفرمأسته: «سنگ اوسنید.»

مارتا، میّت خواخور بوگفته: «ای سرور، الان د بوی بد دهه، چونکی چهار روز بوگذشته.» ۴۰ عیسی اون بوگفته: «مگر تر نوگفتم کی اگر ایمان بأوری، خدا جلال دینی؟» ۴۱ پس سنگ اوسدیدی. او وخت عیسی آسمان نیگاه بوکوده و بوگفته: «پئر، تر شکر کونم کی مر بیشوستی. ۴۲ من دانستیم کی همیشه مر ایشنوی. اما آن کسانی وستی بوگفتم کی در آیه ایسه ییدی، تا ایمان بأورید کی تو مر اوسه کودی.» ۴۳ آن بوگفته و بعد از آن، صدای بلند امرأ دوخوآده: «ایلعازر، بیرون بیا!» ۴۴ پس او میّت کی اون دس و پای کفن امرأ دؤسته بید و اون صورت ایتا دستمال امرأ بپوشانه بید، بیرون بمو. عیسی اوشان بوگفته: «اون واز کونید و وئلید بشه.»

عیسی قتل توطئه

۴۵ پس خیلی از یهودیانی کی به دئن مریم بمو بید و عیسی کار بیده بید، اون ایمان بأوردیدی. ۴۶ اما بعضی یان بوشویدی فریسیان و رجه و اوشان از اونچی کی عیسی بوکوده بو، خبر بدیدی. ۴۷ پس سران کاهنان و فریسیان بینشتیدی و مشورت بوکودیدی. بوگفتیدی: «چی بوکونیم؟ امرأ معجزات زیادی ظاهر کونه. ۴۸ اگر وئلیم اون، هوطو پیش بشه، همه به اون ایمان اوریدی و رومیان آیدی و امکان و اقوم از امی دس بیرون اوریدی.»

۴۹ اما ایتا از اوشان کی اون نام قیافا و در او سال کاهن اعظم بو، دیگران بوگفته: «شومان هیچی نانیدی. ۵۰ فکر نوکونید صلاح آن کی اینفر قوم وستی بیمیره، تا آنکی تومام مردم نابود بید.» ۵۱ اما آ حرف از خودش نوبو، بلکی چون در او سال اون کاهن اعظم بو اطا نبوت بوکوده کی عیسی قوم وستی میره، ۵۲ نه تنها قوم وستی، بلکی برای جمع کردن و ایتا بوستن خودا زاکان کی پراکنده ییدی. ۵۳ بعد از او روز، اون قتل توطئه دیچه ییدی.

۵۴ از اون به بعد، عیسی آشکارا د یهودیان میان رفت و آمد نوکودی، بلکی به شهری کی اون نام افرایم بو در ناحیه یی نزدیک بیابان بوشو و خو شاگردان امرأ اویه پیسه.

۵۵ وختی یهودیان عید پسخ نزدیک بوسته، عده زیادی از جاهای مختلف به اورشلیم بوشویدی تا رسم تطهیر کردن قبل از پسخ بجا بأورید. ۵۶ اوشان به دونبال عیسی بید، وختی معبد صحن میان ایسه بید، همدیگر گفتیدی: «چی فکر

کونیدی؟ آیا اصلاً عیدِره نأیه؟» ۵۷ امّا سران کاهنان و فریسیان دستور بده بید کی هر وخت کسی بدأنه عیسی کویه ایسه، خبر بده تا اون دسگیر بوکونید.

عیسی تدهین

۱ شیش روز قبل از عیدِ پسخ، عیسی به بیت عنیا، جایی کی ایلعازر زندگی کودی، بمو؛ هونی کی عیسی اون از مُرده یان میان زنده کوده بو. ۲ در اوپه به افتخار عیسی شام بدیددی. مارتا پذیرایی کودی و ایلعازر از جمله کسان کی اون امرأ سفره سر نیشته بو. ۳ او وخت، مریم عطر گران قیمتی کی از سنبل خالص و حدوداً نیم لیتر بو، بیگفته و عیسی پایان معطره کوده و خو گیسان امرأ اون پای خوشک کوده، تا جایی کی خانه پور از عطر بوبوسته بو. ۴ امّا یهودائی اسخریوطی، ایتا از عیسی شاگردان کی بعداً اون به دشمن تسلیم کوده، بوگفته: ۵ «چره ا عطر سیصد دینار نوفر وختیدی تا اون پول فقیران فدید؟» ۶ اون انه، فقیران وستی نوگفتی، بلکی به ا خاطر گفتی کی خودش دوزد بو. اون مسؤل دخل و خرج بو، و از پولی کی اون ورجه بنه بید، دوزدی کودی.

۷ پس عیسی بوگفته: «اون به حال خودش بنید، چونکی ا عطر می روز دفن کودن ره بدأشته بو. ۸ فقیران همیشه شیمی امرأ دآریدی، امّا مر همیشه نآریدی.»

۹ عده زیادی از یهودیان چون بیشنوستیدی عیسی اوپه ایسه، بمویدی تا نه فقط عیسای بلکی ایلعازرم کی زنده بوکوده بو، بیدیند. ۱۰ پس سران کاهنان تصمیم بیگفتیدی تا ایلعازرم بوکوشید، ۱۱ چونکی باعث بوبوسته بو کی خیلی از یهودیان از اوشان دور بید و به عیسی ایمان باورید.

عیسی پادشاه مأنستن وارد اورشلیم به

۱۲ صبح دم جمعیت زیادی کی عیدره بمو بید، وختی بیشنوستیدی عیسی به اورشلیم امون دره، ۱۳ نخل درخت شاخه یان به دس بیگفتیدی و اون پیشواز بوشویدی. اوشان فریادزنان گفتیدی: «هوشیعانا!»

موبارکه، اون کی به نام خوداوند آیه!

موبارکه، اسرائیل پادشاه!

۱۴ او وخت عیسی کره الاغی ی پیدا بوکوده و اون سوار بوسته؛ هوطو کی بینویشته بوبوسته بو:

۱۵ «نوا ترسن! ای صهیون دوختر،

* ۱۳:۱۲ کلمه ی «هوشیعانا» در زبان عبری «نجات بده» معنی دهه. از ا کلمه موقعه حمد و ستایش استفاده کودیدی. تورات، کتاب مزمور،

بیدین، تی پادشاه

کَرَه الاغ سر سوار آمون دره!»*

۱۶ اون شاگردان اول ا چیزان نفهمستیدی، اما وختی عیسی جلال پیدا بوکوده، به یاد باوردیدی کی ا چیزان همه دربارہی اون بینویشته بو بوسته بو، هوطویی کی مردوم اون امرأ بوکوده بید.

۱۷ وختی عیسی ایلعازر دوخوآده و زندہ کوده و از قبر بیرون باورده، جماعت زیادی اویہ ایسه بید. اوشان او چیزئی کی بیدہ بید شهادت دیدی. ۱۸ خیلی از مردوم به هہ دلیل اون پیشواز بوشویدی، چونکی بیشنوسته بید چه معجزہیی از اون ظاهر بوسته بو. ۱۹ پس فریسیان همدیگر بوگفتیدی: «بیدیند کی شومان راه به جایی نبریدی. نیگاہ بوکونید توما دونیا اون دونبال بوشویدی!»

یونانیان به دونبال عیسی ملاقاتیدی

۲۰ از کسان کی عبادت ره، به عید بمو بید، تعدادی یونانی بید. ۲۱ اوشان فیلیپس ورجه بمویدی کی اهل بیت صیدای جلیل بو. اون بوگفتیدی: «ای سرور، خواییم عیسی بیدینیم.» ۲۲ فیلیپس بمو و آندریاس بوگفته و اوشان هر دو تا بوشویدی عیسی بوگفتیدی.

۲۳ عیسی اوشان بوگفته: «وخت جلال پیدا کودن انسان پسر فارسہ. ۲۴ آمین، آمین، شمر گم، اگر دانهی گندم خاک میان نکفه و نیمیره، تنها مانہ، اما اگر بیمیره، باز زیاد آورہ. ۲۵ کسی کی خو جان دوست بدآره، اون از دس دهہ، اما کسی کی در ا دونیا از خودش جان نفرت بدآره، اون تا زندگی ابدی حفظ کونہ. ۲۶ اونی کی بخوایه مر خدمت بوکونہ، بایستی از من پیروی بوکونہ، و جایی کی من ایسم، می خادمم اویہ ایسه. کسی کی مر خدمت بوکونہ، می پتر هم اون سربلند کونہ.

عیسی از خودش مردن حرف زنه

۲۷ «الآن می جان در اضطرابہ، چی بگم؟ آیا بگم، پتر، مر از ا ساعت آزاد کون؟» اما به هہ دلیل من به ا وخت فارسہ. ۲۸ پتر تی نام جلال بدن!»

او وخت ندایی از آسمان فارسہ کی: «جلال بدم و بازم دهم!» ۲۹ پس مردومی کی اویہ ایسه بید، ان بیشنوستیدی و بوگفتیدی: «رعد بو!» دیگران بوگفتیدی: «ایتا فرشته اون امرأ حرف بزہ.»

۳۰ عیسیٰ بوگفته: «آندا شیمی وستی بو، نه می وستی. ۳۱ الان زمان داوری آ دنیا به؛ الان رئیس آ دنیا بیرون تاوده به. ۳۲ و من، وختی کی از زمین بلند بم، همه آ به طرف خودم آورم.» ۳۳ اون آ حرفان امرأ، اشاره به مرگی بوکوده کی اون اینتظار داشتی.

۳۴ مردوم بوگفتیدی: «طبق اونچی کی از تورات بیسنوستیم، مسیح تا ابد باقی مانه، پس چوطویه کی گه انسان پسر باید بلند به؟ آ انسان پسر کی به؟»

۳۵ عیسیٰ اشان بوگفته: «تا مدت کمی نور شیمی امرأ ایسه! پس تا مدتی کی هنوز نور داریدی، راه بشید، مبادا کی تاریکی شمر بیگیره. اون کی تاریکی میان راه شه، نانه کویه شوئون دره! ۳۶ تا زمانی کی نور داریدی، به نور ایمان باورید، تا نور زاکان ببید.»

وختی آ حرفان بزه، از او به بوشو و خودش از اوشان پنهان کوده.

مردوم بی ایمانی

۳۷ با اونکی عیسیٰ معجزات زیادی اوشان چشمان جلو انجام بده بو، به اون ایمان ناوریدی. ۳۸ هن وستی اشعیای نبی پیشگویی، ثابت به کی بوگفته بو:

«کی به، ای خوداوند کی امی پیغام باور بوکونه،

و کی به کی قدرت خوداوند* اون ره آشکار بوسته؟»*

۳۹ هوطو کی اشعیای نبی خودش در جای دیگر بوگفته، اوشان نتانستیدی ایمان باورید چونکی:

۴۰ «اون، اوشان چشمان کور،

و اوشان دیلان سخت کوده،

تا خوشان چومان امرأ نیدینید،

و خوشان دیلان امرأ نفهمید،

و وانگردید تا اوشان شفا بدم.»*

۴۱ اشعیای به خاطر آن بوگفته چونکی اون جلال بیده و درباره آ اون حرف بزه.

۴۲ با آنکی حتی خیلی از حاکمان قوم عیسای ایمان باوریدی، اما از ترس فریسیان، خوشان ایمان اقرار نوکودید،

نوگونه کی اوشان از کنیسه بیرون کونید. ۴۳ چونکی تعریف مردوم ویشتر از تعریف خودا دوست داشتیدی.

* ۳۸:۱۲ در یونانی: «خوداوند بازو.» یعنی قدرتی کی نجات بخشه

* ۳۸:۱۲ تورات، کتاب اشعیای، باب ۵۳، آیه ۱.

* ۴۰:۱۲ تورات، کتاب اشعیای، باب ۶، آیه ۱۰.

۴۴ او وخت عیسی با صدای بلند بوگفته: «هر کی به من ایمان بأوره، نه به من بلکی به او کسی کی مر اوسه کوده ایمان بأورده. ۴۵ هر کی مر دینه، اونئی دینه کی مر اوسه کوده. ۴۶ من ایتا نور مأنستن به جهان بموم تا هر کی به من ایمان بأوره، تاریکی میان نیسه. ۴۷ اگر کسی می حرفان بیشنوه ولی از اون ایطاعت نوکونه، من اون داوری نوکونم، چونکی نموم تا مردوم دنیای داوری بوکونم، بلکی بموم تا اوشان نجات ببخشم. ۴۸ کسی کی مر رد کونه و می حرفان قبول نوکونه، ایتا داوژ دیگر ایسه؛ هو حرفانی کی بوگفتم، در روز آخر اون محکوم کونه. ۴۹ چونکی من از طرف خودم حرف نزنم، بلکی پتری کی مر اوسه کوده، مر دستور بده کی چی بگم و از چی حرف بزنم. ۵۰ و من دانم کی اون دستور زندگی ای ابدی یه. پس اونچی کی من گم هو چیزی ایسه کی پتر بوگفته کی من بگم.»

شاگردان پای شوستن

۱۳
 ۱ ایروز قبل از عید پسخ، عیسی دانستی اون واگردستن موقع از آ دنیا به پتر ورجه فارسه، خو کسان کی آ دنیا میان دوست داشتی، تا حد کمال محبت بوکوده.
 ۲ وخت شام بو، ابلیس قبلاً یهودای اسخریوطی، شمعون پسر دیل میان بنه بو کی عیسای تسلیم دشمن بوکونه.
 ۳ عیسی کی دانستی پتر همه چیز اون دس بیسپرده و از اون ورجه بموم، و اون ورجه شوئون دره، ۴ از شام سر ویریشته و خورداي از تن بیرون بأورده و ایتا حوله اوسده و به خو کمر دوسته. ۵ بعد ایتا لگن میان آب دوکوده و شروع بوکوده خو شاگردان پای شوستن و اوشان پای او حوله امرأ کی خو کمر دور، دوسته بو خوشک کوده. ۶ وختی به شمعون پطرس فارسه، اون عیسای بوگفته: «ای سرور، تو خوایی می پای بوشوری؟»
 ۷ عیسی جواب بده: «الآن از درک اونچی کی کودن درم، ناتوانی، اما بعداً فهمی.»
 ۸ پطرس اون بوگفته: «هرگز! تو هرگز می پایان بوشوری!»
 عیسی جواب بده: «تا تر بوشورم، از من سهمی نبری.»
 ۹ پس شمعون پطرس بوگفته: «ای سرور، نه فقط می پایان، بلکی می دسان و می سر هم بوشور!»
 ۱۰ عیسی جواب بده: «اونی کی حمام بوکوده، سر تا پا تمیزه، د شوستن احتیاج ناره، به جز اون پایان. بله، شومان پاکیدی، اما نه همه.» ۱۱ چونکی دانستی چه کسی اون تسلیم دشمن کونه و بخاطر آن بوگفته: «شومان همه پاک نییدی.»

۱۲ بعد از آنکی عیسی اوشان پایان بوشوسته، خو ردای دوکوده و بازم شام سفره سر بینیشته. او وخت از اوشان وورسه: «آیا بفهمستیدی کی شمره چه کاری انجام بدم؟ ۱۳ شومان مر اوستاد و سرور دوخوانیدی، و درستم گیدی، چونکی هطو ایسم. ۱۴ پس اگر من کی شیمی اوستاد و سرورم، شیمی پایان بوشوستم، شومان هم باید همدیگر پایان بوشورید. ۱۵ من اکاز امرأ شمر سرمشق بنم تا شومانم هطو رفتار بوکونید کی من شیمی امرأ بوکودم. ۱۶ آمین، آمین،

شمر گم، نه غلام از خو ارباب بزرگتره، نه فرستاده، از خودش فرستنده! ۱۷ الآن اشان دانیدی، خوش بحال شومان کی اگر اشان انجام بدید.

پیشگویی یی یهودا خیانت

۱۸ «اونچی کی گفتن درم درباره یی همه یی شومان نی یه. من اوشانی کی انتخاب بوکودم، شناسم. اما آگفته یی کیتاب مقدس باید ثابت ببه کی: (می همسفره می امرأ به دشمنی ویریزه.) ۱۹ پس الآن قبل از آنکی ایتفاق دکفه، شمر گم تا زمانی کی ایتفاق دکفه، ایمان بأورید کی من ایسم. ۲۰* آمین، آمین، شمر گم، هر کی، کسی یی کی من اوسه کونم قوبول بوکونه، مر قوبول بوکوده، و هر کی مر قوبول بوکونه، اون کی مر اوسه کوده، قوبول بوکوده.»

۲۱ عیسی بعد از آنکی آن بوگفته، در روح منقلب بوسته و آشکارا بوگفته: «آمین، آمین، شمر گم، ایتا از شومان مر به دشمن تسلیم کونه.»

۲۲ شاگردان همدیگر نیگاه بوکودیدی و در تعجب بید کی آ حرفان درباره یی کی گفتن دره. ۲۳ ایتا از شاگردان کی عیسی اون دوست داشتی، اون سینه ورجه تکیه بده بو. ۲۴ شمعون پطرس اشاره امرأ از اون بخواسته تا از عیسی وورسه اون منظور کی یه. ۲۵ پس اون کمی عقب بوشو و به عیسی سینه تکیه بده و بوگفته: «ای سرور، اون کی یه؟»

۲۶ عیسی جواب بده: «اونی یی کی آلقمه نان بعد از آنکی کاسه میان زنم و اون قدم.» و او وخت، لقمه یی کاسه میان بزه و اون به یهودا، شمعون اسخریوطی پسر فده. ۲۷ یهودا وختی لقمه یی فیگیفته، او لحظه شیطان وارڈ اون بوبوسته. او وخت عیسی اون بوگفته: «اونچی کی خوایی انجام بدی، زودتر انجام بدن.» ۲۸ اما هیکس از کسانی کی سفره سر نیشته بید، عیسی منظور نفهمستیدی. ۲۹ بعضی یان فکر کودیدی چونکی یهودا مسؤل دخل و خرجه، عیسی اون گه کی اونچی کی عیدره لازمه بیهینه، یا آنکی فقیران چیزی فده. ۳۰ بعد از فیگیفتن لقمه، یهودا بدون معطلی بیرون بوشو و شب بو.

پیشگویی یی پطرس انکار

۳۱ بعد از آنکی یهودا بیرون بوشو، عیسی بوگفته: «الآن انسان پسر جلال پیدا بوکوده، و خودا هم در اون جلال پیدا بوکوده. ۳۲ اگر خودا در اون جلال پیدا کوده، پس خودایم اون در خودش جلال دهه و اون بدون معطلی جلال دهه. ۳۳ عزیزان، مدت کمی شیمی امرأ ایسم. می دونبال گردیدی، هوطو کی یهودیان بوگفتم، الانم شمر گم کی او جایی کی من شوئون درم، شومان نتانیدی بأیید. ۳۴ شمر ایتا حکم جدید قدم، و اون آنه کی همدیگر دوست بدآرید؛

هوٹوی کی من شمر دوست داشتیم، شومانم باید ہمدیگر دوست بدآرید۔ ۳۵ از ہہ محبتی کی شومان ہمدیگر کونیدی، ہمہ فہمیدی کی شومان می شاگردیدی۔»

۳۶ شمعون پطرس بوگفتہ: «ای سرور، کویہ شوئون دری؟»

عیسی جواب بدہ: «تو الآن جایی کی من شوئون درم نتانی می دونبال بایی، اما بعداً می دونبال آیی۔»

۳۷ پطرس بوگفتہ: «ای سرور، چرہ الآن نتانم تی دونبال بایم؟ من می جان تی رائی وستی نہم۔»

۳۸ عیسی بوگفتہ: «آیا در رائی من تی جان نہیی؟ آمین، آمین، تر گم، قبل از آنکی خروس بخوانہ، تو مر سہ بار انکار کونی۔»

عیسی، تنہا رایہ ایسہ بہ سمت پتر

۱ «شیمی دیل نیگران نہ! بہ خودا ایمان بدآرید، بہ منم ایمان بدآرید۔ ۲ می پتر خانہ میان منزل زیادہ، وگر نہ شمر گفتیم۔ شوئون درم تا جایی شمرہ حاضر کونم۔ ۳ او وخت کی بوشوم و جایی شمرہ حاضر کودم، بعداً ایم و شمر می ورجہ برم، تا جایی کی من ایسم شومانم بیسید۔ ۴ جایی کی من شوئون درم، او رائی دانیدی۔»

۵ تو ما اون بوگفتہ: «امان حتی نانیمی کویہ شوئون دری، پس چوطو تانیم رائی بدآنیم؟»

۶ عیسی اون بوگفتہ: «راہ و راستی و حیات من ایسم، ہیکس می پتر ورجہ نایہ مگر بہ واسطہی من۔ ۷ اگر مر شناختیدی، می پتر شناختیدی۔ اما بعد از آن، اون شناسیدی و اون بیدہیدی۔»

۸ فیلیپس اون بوگفتہ: «ای سرور، پتر امر نشان بدن، هن امر کافی یہ۔»

۹ عیسی اون بوگفتہ: «فیلیپس، خیلی وختہ کی شیمی امر ایسم، ہنوز مر شناختی؟ کسی کی مر بیدہ، پتر بیدہ۔ پس چوطو ایسہ کی گی (پتر امر نشان بدن)؟ ۱۰ آیا باور ناری کی من در پتر و پتر در من؟ حرفانی کی من شمر گم از خودم نی یہ، بلکی از پتری یہ کی در من ساکنہ، اونہ کی خو کاران بہ انجام رسانہ۔ ۱۱ ا حرف کی من گم باور بوکونید کی من در پتر و پتر در من؛ وگر نہ اون کاران وستی باور بوکونید کی من در پتر و پتر در من۔»

۱۲ «آمین، آمین، شمر گم، اون کی بہ من ایمان بدآرہ، اونم کارانی کی من کونم انجام دہہ، و حتی کاران بزرگتر از اونم انجام دہہ، چونکی من پتر ورجہ شوئون درم۔ ۱۳ و بہ نام من ہر چیزی کی بخوآید، من اون انجام دہم، تا پتر در پسر جلال پیدا بوکونہ۔ ۱۴ اگر چیزی بہ نام من بخوآید من اون انجام دہم۔»

روح القدس وعدہ

۱۵ «اگر مر دوست بدآرید، می احکام دآریدی. ۱۶ و من از پٹر خوآیم و اون، پشتیبان* دیگری شمر فده کی همیشه شیمی امرأ بیسه، ۱۷ یعنی روح راستی کی دونیا نتآنه اون قوبول بوکونه، چونکی نه اون دینه و نه اون شنآسه، امآ شومآن اون شنآسیدی، چره کی شیمی ورجه ساکن به و در آینه شیمی میان ایسه.

۱۸ «شمر بی کس نتم، شیمی ورجه ایم. ۱۹ بعد از مدتی دونیا مر نیدینه، امآ شومآن مر دینیدی. چونکی من زندهیم، شومآنم زندگی کونیدی. ۲۰ در او روز فهمیدی کی من در پٹر ایسم و شومآن در من و منم در شومآن. ۲۱ اون کی می احکام بدآره و از اوشآن پیروی بوکونه، اون مر دوست دآره؛ و اون کی مر دوست دآره، می پٹر اون دوست دآره و منم اون دوست دآرم و خودم اون ره آشکار کونم.»

۲۲ یهودا (نه اون یهودائی اسخریوطی) از اون وورسه: «ای سرور، چوطویه کی خوآیی خودت امر آشکار کونی، امآ نه آ دنیاہ؟»

۲۳ عیسی جواب بدہ: «اگر کسی مر دوست بدآره، می کلام دآره، و می پٹر اون دوست دآره و امآن اون ورجه ایم و اون امرأ زندگی کونیم. ۲۴ اون کی مر دوست نآره، می کلام ایطاعت نوکونه، و آ کلام کی ایشنویدی از من نی یه، بلکی از پٹری یه کی مر اوسه کودہ.

۲۵ «آ چیزآن تا الآن کی شیمی امرأ ایسم، شمر بوگفتم. ۲۶ امآ او پشتیبان، یعنی روح القدس، کی پٹر اون به نام من اوسه کونه، اون همه چیز شمر یاد دهه و هر اونچی کی من شمر بوگفتم، شمر به یاد آورہ. ۲۷ شمره آرامش بجا نهم، می آرامش شمر فدم. اونچی کی من شمر فدم اون نی یه کی دونیا شمر فده. شیمی دیل نیگران و هراسان نبہ. ۲۸ بیشنوستیدی کی شمر بوگفتم (من شوئون درم. امآ بازم شیمی ورجه ایم.) اگر مر دوست بدآشته بید، خوشحال بوستیدی کی می پٹر ورجه شوئون درم، چونکی پٹر از من بزرگترہ. ۲۹ الآن آن قبل از آنکی چیزی پیش بآیه شمر بوگفتم، تا وختی کی ایتفاق دکفه، ایمآن بأورید. ۳۰ وخت زیادی نمآسته کی شیمی امرأ حرف بزمن، چونکی رئیس آ دنیا آمون درہ، اون هیچ قدرتی بر من نآره. ۳۱ امآ من کاری کونم کی پٹر مر دستور بدہ، تا دنیا بدآنہ کی پٹر دوست دآرم.* ویریزید، بیشیم.

* ۱۶:۱۴ پشتیبان کی هو روح راستی در باب ۱۵ آیه ۲۶ و باب ۱۶ آیه ۱۳ کی روح القدس ایسه.

* ۳۱:۱۴ یا: تا دنیا بدآنہ کی پٹر دوست دآرم و من کاری کونم کی پٹر مر دستور بدہ.

انگور درخت واقعی

۱۵

۱ «انگور درخت حقیقی من ایسم و می پتر باغبانه. ۲ هر شاخه‌یی کی از منه و میوه نأوره، می پتر اون وینه، و هر شاخه‌یی کی میوه آورده، اون هرس کونه، تا زیادت‌ر میوه باوره. ۳ شومان الان بخاطر کلامی کی شمر بوگفتم، پاکیدی. ۴ در من بمانید، و منم در شومان مانم. چونکی شاخه نتانه از خودش میوه باوره مگر اینکه در درخت بمانه، شومانم نتانید میوه باورید اگر در من نمائید.

۵ «من درخت انگور ایسم و شومان اون شاخه‌یانی. کسی کی در من بمانه و منم در اون، میوه‌ی زیادی آورده. چونکی بدون من هیچی نتانیدی بوکنید. ۶ اگر کسی در من نمانه، مثل شاخه‌یی ایسه کی اون دور تاویدیدی و خوشک به. خوشک بوسته شاخه‌یان جمع کونیدی و آتش میان تاویدیدی و سوزانیدی. ۷ اگر در من بمانید و می کلام در شومان بمانه، هر چیزی کی بخواید و درخوآست بوکنید برآورده به. ۸ می پتر جلال در آنه کی شومان میوه‌ی زیادی باورید و اطویی می شاگرد بیدی.

۹ «هوطو کی می پتر مر دوست داشتی، منم شمر دوست داشتیم. در می محبت بمانید. ۱۰ اگر می احکام بدارید، در می محبت مانیدی، هطو کی من می پتر احکام بداشتیم و در اون محبت مانم. ۱۱ ا حرفان شمر بوگفتم تا می شادی در شومان بایه و شیمی شادی کامل بیه.

۱۲ «می حکم آنه کی همدیگر محبت بوکنید، هوطو کی من شمر محبت بوکودم. ۱۳ ویشتر از آن محبتی وجود ناره کی کسی خو جان فدای خو دوستان بوکونه. ۱۴ می دوستان شومانیدی، اگر اونچی کی شمر حکم بوکودم انجام بید! ۱۵ د شمر غلام دونوخوانم، چونکی غلام از خو ارباب کاران خبر ناره، بلکی شمر می دوست دانم، چونکی هر چی کی از می پتر بیشنوستم، شمر از اون واخبر بوکودم. ۱۶ شومان نیبید کی مر انتخاب بوکودیدی، بلکی من شمر انتخاب بوکودم و قرار بنم کی بیشید و میوه باورید و شیمی میوه بمانه، تا هر چی از می پتر به نام من بخواید، شمر فده. ۱۷ می حکم به شومان آنه کی همدیگر محبت بوکنید!

دونیا نفرت از عیسی مسیح شاگردان

۱۸ «اگر دونیا از شومان نفرت بداره، به یاد باورید کی قبل از شومان، از من نفرت داشتی. ۱۹ اگر متعلق به دونیا بید، دونیا شمر مثل خو کسان دوست داشتی. اما به دونیا تعلق ناریدی، من شمر از دونیا انتخاب بوکودم، بخاطر آنه کی دونیا از شومان نفرت داره. ۲۰ کلامی کی شمر بوگفتم به یاد باورید: (غلام از خو ارباب بزرگتر نی‌یه.) اگر مر آزار بدیدی، شیمی امرایم هطو کونیدی و اگر می کلام بداشتیدی، شیمی کلام هم داریدی. ۲۱ اما همه‌ی آ کاران می نام وستی شیمی امرأ کونیدی چونکی اونی کی مر اوسه کوده اون نشناسیدی. ۲۲ اگر نمو بیم و آشان حرفان نزه

بیم، گوناھی نأشتیدی، اما الآن هیچ بهانه‌یی برای خوشآن گوناهاُن نأریدی. ۲۳ کسی کی از من نفرت بدآره، از می پئرم نفرت دآره. ۲۴ اگر اوشآن ره کاری نوکوده بیم کی به جز من کسی نوکوده، گوناھی نأشتیدی، اما الآن با آنکی او کارآن بیده‌ییدی، هم از من، هم از می پئر نفرت دأریدی. ۲۵ آطویی به کی، کلامی کی در خوشآن تورات بمو، ثابت به کی: (از من بی دلیل نفرت دأریدی).*

۲۶ «اما چون او پشتیان کی از طرف پئر روانه به، بآیه، یعنی روح راستی* کی از پئر ورجه آیه، اون خودش می وستی شهادت دهه. ۲۷ و شومأمم باید شهادت بدید چونکی از اول می امرأ بید.

۱ «آ چیزآن شممر بوگفتم تا از راه بدر نیبید! ۲ شممر از کنیسه‌یان بیرون کونیدی. حتی زمانی فارسه کی هر کی شممر بوکوشه، فکر کونه کی خودای خدمت بوکوده. ۳ آ کارآن کونیدی، چونکی نه پئر شنأسیدی نه مر! ۴ آ حرفآن شممر بوگفتم تا وختی اون انجام فارسه، به یاد بأورید کی شممر آگاه بوکوده‌بوم. اوشآن از اول شممر نوگفتم، چونکی خودم شیمی امرأ بوم.

۱۶

تعلیم درباره‌ی روح خودا

۵ «الآن کسی کی مر اوسه کوده اون ورجه شوئون درم و هیچ کدام ونورسیدی (کویه شوئون دری؟) ۶ اما می حرفآن وستی شیمی دلیل پور از غم بوبوسته. ۷ با آ حال من شممر حقیقت گم کی می شوئون به نفع شومأمه، چونکی اگر نشم، او پشتیان شیمی ورجه نآیه، اما اگر بشم، اون شیمی ورجه اوسه کونم. ۸ و وختی آیه، جهان از اون گونا، و از عدالت خوداوند، و از روز داوری آگاه کونه. ۹ گناه جهان، بی‌ایمانی به منه. ۱۰ عدالت فراهمه، چونکی من پئر ورجه شوئون درم و دمر نیدینیدی. ۱۱ داوری آیه چونکی رئیس آ جهان داوری بوبوسته.

۱۲ «خیلی چیزآن دیگر دارم کی شممر بگم، اما الآن طاقت اون ایشنوستن نأریدی. ۱۳ اما وختی روح راستی* بآیه، شممر به طرف حقیقت هدایت کونه. چونکی اون از طرف خودش حرفی نزنه، بلکه اونچی کی ایشنوه، گه، و اونچی کی پیش آیه، شممر خبر دهه. ۱۴ اون مر جلال دهه، چونکی اونچی کی از من فیگیره، شممر خبر دهه. ۱۵ هر چیزی کی پئرشینه، می شینم ایسه. هن وستی بوگفتم کی اونچی کی از من فیگیره، شممر خبر دهه.

عیسی خو شاگردآن تسلی دهه

۱۶ «پس از مدت کمی، دمر نیدینیدی، بعد از مدت کم دیگری بازم مر دینیدی.»

* ۲۵:۱۵ تورات، کتاب مزمو، باب ۳۵، آیه ۱۹ و باب ۶۹، آیه ۴.

* ۲۶:۱۵ روجوع بیه به یوحنا، باب ۱۴ آیه ۱۶

* ۱۳:۱۶ روجوع بیه به باب ۱۴، آیه ۱۶

۱۷ او وخت بعضی از اون شاگردان همدیگر بوگفتیدی: «اون منظور از ا حرفان چی یه کی: (پس از مدت کمی، د مر نیدینیدی و پس از مدت کم دیگری بازم مر دینیدی)؟ یا آنکی گه (چونکی پتر ورجه شوئون درم)؟» ۱۸ پس همدیگر گفتیدی: «ا (مدت کمی) کی گه، چی یه؟ اون منظور نفهمیم؟»

۱۹ اما عیسی قبلاً دانستی کی خوآییدی از اون سؤال بوکونید: پس اوشان بوگفته: «آیا ان وستی همدیگر امرأ بحث کونیدی کی بوگفتم (پس از مدت کمی، د مر نیدینیدی، و پس از مدت کم دیگری بازم مر دینیدی)؟» ۲۰ آمین، آمین، شمر گم، شومان گریه و زاری کونیدی اما دنیا خوشحال به. شومان غمگین بیدی، اما شیمی غم به شادی تبدیل به. ۲۱ زن تا وخت زایمان درد کشه، چونکی اون وخت فارسه. اما وختی کی اون زای به دنیا بمو، د خو درد به یاد ناوره، چونکی خوشحاله از آنکی انسانی به دنیا بمو. ۲۲ هطو کی شومان الان غمگینیدی، اما بازم شمر دینم کی شیمی دیل شاد به و هیکس او شادی از شومان فینگیره. ۲۳ او روز د چیزی از من نخوآییدی. آمین، آمین، شمر گم، هر چی از پتر به نام من بخوآیید، اون شمر فده. ۲۴ تا الان به نام من چیزی نخوآستیدی. بخوآیید تا پیدا بوکونید و شیمی شادی کامل به.

۲۵ «ا چیزان مثل امرأ شمر بوگفتم، اما زمانی فارسه کی، د شیمی امرأ اجور حرف نزنم، بلکی آشکارا در مورد پتر شمر گم. ۲۶ او روز به نام من تقاضا کونیدی و شمر نگم کی من از طرف شومان از پتر تقاضا کونم. ۲۷ چره کی پتر خودش شمر دوست داره، چونکی شومان مر دوست داشتیدی و ایمان باوردیدی کی از خودا ورجه بموم. ۲۸ من از پتر ورجه بموم و به آ دنیا وارد بوستم، و الان آ دنیای ترک کونم و پتر ورجه شم.»

۲۹ او وخت اون شاگردان بوگفتیدی: «الآن آشکارا حرف زنی، نه مثل امرأ. ۳۰ الان د دانیم کی از همه چیز آگاهی و حتی احتیاج ناری کسی خو سؤال تی امرأ در میان بنه. هن وستی ایمان داریم کی از خودا ورجه بمویی.»
۳۱ عیسی اوشان بوگفته: «آیا الان واقعاً ایمان داری؟ ۳۲ ولی زمانی فارسه کی، و حقیقتاً الان فارسه کی پخش بیدی و هر کی خو خانه و زندگی سر شه و مر تنها نهه. ولی من تنها نییم، چونکی پتر می امره به. ۳۳ ا چیزان شمر بوگفتم تا در من آرامش بدآرید، دنیا میان شومان به زحمت دکفیدی؛ ولی شیمی دیل قوی به، چونکی من بر دنیا غلبه بوکودم.»

عیسی دوعا خودش ره

۱ بعد از ا حرفان عیسی آسمان نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر، وختش فارسه. تی پسر جلال بدن تا تی پسر تر جلال بده. ۲ چونکی تو اون قدرت فدیی بر تومامی بشر تا همه کسان کی تو به اون عطا بوکودی، زندگی آبدی ببخشه. ۳ و آنه زندگی آبدی، کی تر، تنها خودای حقیقی و عیسی مسیح کی اوسه

کودی، بشناسید. ۴ من او کاری کی مر بیسپرده بی، به کمال فارسانم، و آجور تر زمین رو جلال بدم. ۵ پس الان ای پتر، تونم مر در حضور خودت جلال بدن، همان جلالی کی قبل از دنیا، تی ورجه داشتیم.

عیسی دوعا شاگردان ره

۶ «من تی نام به اوشانی کی از دنیا مر ببخشه بی، آشکار کودم. تی شین بید و تو اوشان مر ببخشه بی و تی کلام بداشتیدی. ۷ الان بفهمستیدی کی هر چی کی مر ببخشه بی حقیقتاً از طرف تویه. ۸ چونکی او کلامی کی مر بیسپردی، اوشان بیسپردم و اوشان اون قبول بوکودیدی و یقین بدانستیدی کی از طرف تو بمو و ایمان باوردیدی کی تو مر اوسه کودی. ۹ می درخوآست اوشان وستیه؛ من نه دنیا وستی، بلکه اوشانی وستی تقاضا کونم کی تو مر ببخشه بی. چونکی تی شینیدی. ۱۰ هر اونچی کی به من تعلق داره، تی شینه و هر اونچی کی به تو تعلق داره، می شینه و در اوشان جلال پیدا بوکودم. ۱۱ ویشتر از آن، دنیا میان نیسم، اما اوشان هنوز در دنیا ایسه ییدی. من تی ورجه ایم. ای پتر قدوس، تی نام مر ببخشه بی، اوشان به قدرت تی نام حفظ بوکون، تا ایتا ببید، هطو کی امان ایسیم. ۱۲ من اوشان تا زمانی کی می امرأ ایسه بید، حفظ بوکودم، و از اوشان به قدرت تی نام کی مر ببخشه بی، محافظت بوکودم. هیچ کدام از اوشان هلاک نوبوستیدی، جز اون کی باید به هلاکت برسه، تا پیشگویی کی کتاب مقدس ثابت بیه. ۱۳ اما الان تی ورجه ایم و آ حرفان زمانی گم کی دنیا میان ایسم تا می شادی خوشان میان به کمال برسائید. ۱۴ من تی کلام اوشان فدم، اما دنیا از اوشان نفرت داشتی، چونکی متعلق به دنیا نییدی. هطو کی من تعلق نارم. ۱۵ می درخوآست آن نی به کی اوشان از آ دنیا بیری، بلکه خوایم از شرور محافظت بوکونی. ۱۶ اوشان به آ دنیا تعلق ناریدی هطو کی من تعلق نارم. ۱۷ اوشان به وسیله ای تی حقیقت تقدیس بوکون؛ تی کلام، حقیقته! ۱۸ هطو کی تو مر به آ دنیا اوسه کودی، منم اوشان آ دنیا میان اوسه کودم. ۱۹ من خودم اوشان وستی تقدیس کونم، تا اوشانم حقیقت امرأ تقدیس ببید.

عیسی دوعا خو همه تا پیروان ره

۲۰ «می درخوآست فقط اوشان ره نی به، بلکه برای کسانی به کی توسط اوشان پیغام به من ایمان اوریدی. ۲۱ تا همه ایتا ببید، هطو کی تو ای پتر در منی و من در تو، طوری بوکون کی اوشانم در امان ببید، تا دنیا ایمان باوره کی تو مر اوسه کودی. ۲۲ و من جلالی کی مر ببخشه بی، اوشان ببخشم، تا ایتا ببید، هطویی کی امان ایتایم. ۲۳ من در اوشان و تو در من، طوری بوکون کی اوشانم کاملاً ایتا ببید، تا دنیا بدانه کی تو مر اوسه کودی و اوشان هوطویی دوست داشتی کی مر دوست داشتی. ۲۴ ای پتر خوایم اوشانی کی مر ببخشه بی، می امرأ ببید، هو جایی کی من ایسم، تا می جلال بیدینید، جلالی کی تو مر ببخشه بی؛ چون قبل از آنکی دنیا به وجود بایه، مر دوست داشتی.

۲۵ «ای پتر عادل، دنیا تر نشناسه، اما من تر شناسم، و اوشان دانیدی کی تو مر اوسه کودی. ۲۶ من تی نام به اوشان بشناسانم و بازم شناسانم، تا او محبتی کی تو مره داشتی، در اوشانم بمانه و منم در اوشان بمانم.»

عیسی گرفتار بوستن

۱ عیسی پس از گفتن آ حرفان خو شاگردان امرأ به او طرف دره‌ی قدرون بوشو. در اوپه باغی نه‌بو و عیسی خو شاگردان امرأ اوپه بوشو. ۲ اما یهودا، اون تسلیم کونده، او محل شناختی، چونکی عیسی و اون شاگردان همیشه در او محل جمع بوستیدی. ۳ پس یهودا گروهی از سربازان و ماموران سران کاهنان و فریسیان اوسده و به اوپه بمو، اوشان چراغ و مشعل و اسلحه امرأ اوپه فارسه‌ییدی.

۴ عیسی با اونکی دانستی چی رخ دهه، جلو بوشو و اوشان بوگفته: «کی دونبال گردیدی؟»

۵ جواب بدیدی: «عیسای ناصری دونبال.»

بوگفته: «منم!» یهودای خائتم اوشان امرأ بو. ۶ وختی عیسی بوگفته، «منم» اوشان عقب عقب بوشویدی و زمین رو بکفتیدی. ۷ عیسی ایبار دیگرم از اوشان وورسه: «کی دونبال گردیدی؟»

بوگفتیدی: «عیسای ناصری دونبال.»

۸ جواب بده: «شمر بوگفتم کی من خودمم. پس اگر مر خوآییدی، وئیلد اشان بشید.» ۹ آن بوگفته تا اونچی کی قبلاً بوگفته‌بو، ثابت ببه کی: «هیچ کدام از اوشانی کی مر ببخشه‌یی، از دس ند.»*

۱۰ او وخت شمعون پطرس شمشیری کی داشتی، بیرون باورده و ضربه‌یی به خادم کاهن اعظم بزه و اون گوش راست ووه. اون خادم نام مالخوس بو. ۱۱ عیسی پطرس بوگفته: «تی شمشیر غلاف بوکون. آیا نباید او جام کی پتر مر فده، بنوشم؟»

بازجویی حنا از عیسی

۱۲ او وخت سربازان، خوشان فرمانده و ماموران یهودی امرأ، عیسای دسگیر بوکودیدی و اون دسان دوستیدی. ۱۳ اول اون حنا ورجه بریدید. حنا، قیافا زن پتر بو و او زمان کاهن اعظم بو. ۱۴ قیافا اونی بو کی یهودیان توصیه کودی کی بهتره اینفر بخاطر قوم بیمیره.

انکارِ پطرس

۱۵ شمعون پطرس و ایتا شاگرد دیگر عیسی دونبالسر بوشوییدی. او شاگرد از آشنایان کاهن اعظم بو. پس عیسی امرأ وارد حیاط خانہی کاهن اعظم بوبوسته. ۱۶ اما پطرس دژ پشت بیسه. او شاگردی کی از آشنایان کاهن اعظم بو، بیرون بوشو و کنیز امرأ کی دربان بو، حرف بزه و پطرس به خانه دورون بیرده. ۱۷ او وخت او کنیز پطرس بوگفته: «مگر تو از شاگردان او مرد نییی؟»

پطرس جواب بده: «نییم.»

۱۸ هوا سرد بو. خادمان و مأموران زغال امرأ آتشی چاکوده بید و اون دور جمع بوسته بید و خوشان گرم کودیدی. پطرس اوشان امرأ ایسه بو و خودش گرم کودی.

بازجویی کاهن اعظم از عیسی

۱۹ پس کاهن اعظم از عیسی دربارهی اون شاگردان و اون تعالیم وورسه. ۲۰ عیسی جواب بده: «من به دنیا آشکارا حرف بزم و همیشه کنیسه و معبد میان کی یهودیان اویه جمع بیدی، تعلیم بدم و چیزی مخفیانه نوگفتم. ۲۱ چره از من وورسی؟ از اوسانی وورس کی می حرفان بیشنوستیدی؛ اوشان بهتر دانیدی کی من اوشان چی بوگفتم.»

۲۲ وختی آن بوگفته، ایتا از قراولان کی اویه ایسه بو، ایتا سیلی اون صورت بزه و بوگفته: «اطو کاهن اعظم جواب دیهی؟»

۲۳ عیسی جواب بده: «اگر خطا بوگفتم، بر می خطا شهادت بدن، اما اگر راست بوگفتم، چره مر زنی؟»

۲۴ او وخت حنا اون با دس دوسه اوسه کوده قیافا کاهن اعظم ورجه.

پطرس عیسای بازم انکار کونه

۲۵ موقعی کی شمعون پطرس ایسه بو و خودش گرم کودن دوبو، بعضی یان اون بوگفتیدی: «مگر تو از اون شاگردان نییی؟»

اون انکار بوکوده و بوگفته: «نه! نییم.»

۲۶ ایتا از خادمان کاهن اعظم اویه ایسه بو. اون از بستگان کسی بو کی پطرس اون گوش ووه بو، بوگفته: «مگر من خودم تر اون امرأ او باغ میان نیدم؟» ۲۷ پطرس بازم انکار بوکوده. هو لحظه ایتا خروس بخوانده.

عیسی محاکمه در حضور پیلاتس

۲۸ یهودیان عیسای از قیافا ورجه به کاخ فرماندار رومی بردیدی. وخت سحر بو. اوشان خودشان وارد کاخ نوبوستیدی تا نجست نیبید و بتانید پسخ بوخورید. ۲۹ پس پیلاتس اوشان ورجه بمو و وورسه: «آ مرد به چی جرمی متهم کونیدی؟»

۳۰ جواب بدیدی و بوگفتیدی: «اگر جرمی ناشتی، اون به تو تسلیم نوکودیم.»

۳۱ پیلاتس اوشان بوگفته: «شومان خودتان اون برید و طبق شیمی شریعت اون محاکمه بوکونید.»

یهودیان بوگفتیدی: «آمان اجازه ناریم کسی اعدام بوکونیم.» ۳۲ به طریق عیسی حرفان در مورد آنکی چی جور مرگی در اینتظار اونه، ثابت به.

۳۳ پس پیلاتس به کاخ و اگر دسته و عیسای دوخواده و اون بوگفته: «آیا تو پادشای یهودی؟»

۳۴ عیسی جواب بده: «آیا آن تو خودت گی، یا دیگران درباره ای من تر بوگفتیدی؟»

۳۵ پیلاتس جواب بده: «مگر من یهودی یم؟ تی قوم و سران کاهنان تر به من تسلیم بوکودیدی. مگر چی بوکودی؟»

۳۶ عیسی جواب بده: «می پادشاهی از آ دنیا نی یه. اگر می پادشاهی از آ دنیا بو، می خادمان جنگستیدی تا من به دس یهودیان دستگیر نم. اما می پادشاهی از آ دنیا نی یه.»

۳۷ پیلاتس اون بوگفته: «پس تو پادشاهی؟»

عیسی جواب بده: «تو خودت گی کی من پادشاهم. من هن وستی به دنیا بموم تا حقیقت شهادت بدم. پس هر کسی کی به حقیقت تعلق داره، می صدای گوش کونه.»

۳۸ پیلاتس بوگفته: «حقیقت چیه؟»

حکم مصلوب بوستن عیسی

وختی پیلاتس آن بوگفته، بازم بوشو بیرون یهودیان ورجه و اوشان بوگفته: «من هیچ دلیلی اون محکوم کودن ره نیدیم. ۳۹ اما شومان ایتا رسم داریدی کی در روز پسخ ایتا زندانی شمره آزاد کونم. آیا خوآیدی کی پادشای یهود آزاد کونم؟»

۴۰ اوشان در جواب، داد بزهیدی: «اون نه! بلکی بازآبای آزاد کون!» (بازآبا راهزن بو.)

۱ او وخت پیلاتس دستور بده عیسای شلاق بزید ۲ و سربازان، تاجی از خار ببافتیدی و اون سر

بنهیدی و لیبایی ارغوانی رنگ اون دوکودیدی ۳ و اون ورجه آموییدی و گفتیدی: «سلام بر تو، ای

پادشای یهود» و اون سیلی زهیدی.

۴ بعد از اون، پیلطس ایباز دیگر بیرون بمو و یهودیانَ بوگفته: «من اون شیمی ورجه بیرون اورم تا بدانید کی هیچ دلیلی اون محکوم کودن ره پیدا نوکودم.» ۵ پس عیسی، تاج خار و لباس ارغوانی امرأ، بیرون بمو. پیلطس اوشانَ بوگفته: «آنه، او شخص!»

۶ وختی سران کاهنان و قراولانَ معبد اون بیده‌بیدی فریاد بزه‌بیدی و بوگفتیدی: «مصلوب کون! مصلوب کون!» پیلطس اوشانَ بوگفته: «شومان خودتان اون ببرید و مصلوب کونید، چون من هیچ دلیلی اون محکوم کودن ره پیدا نوکودم.»

۷ یهودیان در جواب اون بوگفتیدی: «آمان شریعتی داریم کی طبق اون، ا شخص باید بیمیره، چونکی ادعا کونه خودا پسره!»

۸ وختی پیلطس آن بشنوسته، بیشتر بترسه. ۹ بازم به کاخ و اگر دسته و از عیسی وورسه: «تو از کویه بمویی؟» اما عیسی اون جوابی نده. ۱۰ پس پیلطس اون بوگفته: «مر هیچی نیگی؟ آیا نانی کی قدرت دارم تر آزاد کونم و قدرت دارم کی تر مصلوب کونم؟»

۱۱ عیسی بوگفته: «هیچ قدرتی بر من ناشتی، مگر اینکه از بوجور، فیگیفته‌بی ولی گنای اون کی مر به تو تسلیم بوکوده از تو بیشتره.»

۱۲ بعد از اون، پیلطس سعی بوکوده کی اون آزاد کونه، اما یهودیان فریاد زه‌بیدی و گفتیدی: «اگر ا مرد آزاد کونی، قیصر دوست نی‌بی! هر کی ادعای پادشاهی کونه، به ضد قیصر حرف زنه.»

۱۳ وختی پیلطس ا حرفان بشنوسته، عیسای بیرون باورده و خودش بر مسند داوری بینشته، در محلی کی به «سنگ فرش» معروف بو و به زبان عبرانیان «جباتا» گفتیدی. ۱۴ او روز، روز «تهیه» عید پسخ بو و ظهر نزدیک بو. پیلطس یهودیانَ بوگفته: «آنه شیمی پادشاه!»

۱۵ اوشان فریاد بزه‌بیدی: «اون از میان اوسن! اون از میان اوسن. اون مصلوب کون!»

پیلطس بوگفته: «آیا شیمی پادشای مصلوب کونم؟»

سران کاهنان جواب بدیدی: «آمان پادشاهی جز قیصر نایم.»

۱۶ سر آخر پیلطس عیسای به اوشان بیسپرده تا اون مصلوب کونید.

عیسی به صلیب کشن

او وخت عیسای بیگفتیدی و بردیدی. ۱۷ عیسی صلیب به دوش بیرون بوشو، به سمت محلی به نام جمجمه کی به زبان عبرانیان جُلجتا خوانده به. ۱۸ او به اون به صلیب بکشه‌بیدی. اون امرأ دو نفر دیگرم، اون دو طرف مصلوب کودیدی و عیسی اوشان میان قرار داشتی. ۱۹ به دستور پیلطس ایتا نیویشته اون صلیب جور نصب بوکودیدی، کی

اون رو بینویشته بوبوسته بو: «عیسای ناصری، پادشای یهود.» ۲۰ خیلی از یهودیان او نیویشته ی بخواندیدی، چون جایی کی عیسای به صلیب بکشه ییدی، نزدیک به شهر بو و او نیویشته به زبان عبرانیان و لاتینی و یونانی بو.

۲۱ پس سران کاهنان یهود پیلاطس بوگفتیدی: «نینویس، (پادشای یهود)، بلکی بینویس آمرد بوگفته کی من پادشای یهودم.»

۲۲ پیلاطس جواب بده: «اونچی بینویستم، بینویستم.»

۲۳ وختی سربازان عیسای به صلیب بکشه ییدی، اون لیباسان اوسدیدی و به چهارتا قسمت تقسیم بوکودیدی. هر کدام ایتا تیکه اوسدیدی. اون لیباس زیر هم فیگفتید. اما او لیباس درز ناشتی، بلکی یکسره از بوجور به بیجیر بیافته بوبوسته بو. ۲۴ پس همدیگر بوگفتیدی: «آن تیکه تیکه نوکونیم، بلکی قرعه تاودیم و بیدینیم کی شین به.» اطوی پیشگویی ی کتاب مقدس ثابت به کی:

«می لیباسان خوشان میان تقسیم کونیدی

و می لیباسان ره قرعه تاودیدی.»*

پس سربازان هوطو بوکودیدی.

۲۵ عیسی صلیب نزدیکی اون مار و اون خالاً و مریم گلوپاس زن و مریم مجدلیه ایسه بید. ۲۶ وختی عیسی خو مار و او شاگردی کی دوست داشتی و اون کنار ایسه بو، بیده، خو مار بوگفته: «بانو، انه، تی پسر!» ۲۷ بعد از آن او شاگرد بوگفته: «انه، تی مار!» از او ساعت، او شاگرد، عیسی مار خودش خانه برده.

عیسی مردن

۲۸ او وخت عیسی دانستی کی همه چیز به انجام برسه؛ بوگفته: «تشنه یم!» به خاطر بوگفته تا پیشگویی ی کتاب مقدس ثابت ببه. ۲۹ در اویه ظرفی نهه بو پور از شراب ترشیده. پس اسفنجی ی به او شراب بزه ییدی و بنه ییدی ایتا شاخه سر و اون دهان ورجه بریدی. ۳۰ وختی عیسی شراب بیچیشته، بوگفته: «به انجام برسه.» بعد از اون، خو سر خم کوده و خو روح تسلیم بوکوده.

۳۱ او روز، روز «تهیه» بو، و روز بعد، شب بزرگ. از اویه کی حاکمان یهود نخو استیدی کی جسدان، تا روز بعد صلیب رو بمانه، از پیلاطس بخو استیدی کی او سه نفر ساق پای بشکنید و اوشان جسدان از صلیب بیجیر باورید.

۳۲ پس سربازان بمویدی و اولی نفر ساق پا و اویتا ساق پای کی عیسی امرأ به صلیب بکشه بید، بشکنه ییدی. ۳۳ اما وختی به عیسی فارسه ییدی، بیده ییدی کی بمرده، اون ساقان نشکنه ییدی. ۳۴ اما ایتا از سربازان نیزه ی اون پهلو ی بزه و هو لحظه از اون بدن خون و آب جاری بوبوسته. ۳۵ اون کی آن بیده شهادت دهه، تا شومانم ایمان باورید.

* ۲۴:۱۹ تورات، کتاب مزمو، باب ۲۲ آیه ۱۸.

اون شهادت راسته و اون دانه کی حقیقت گفتن دره. ۳۶ اشان رخ بده تا پیشگویی ی کتاب مقدس ثابت بیه کی: «هیچ کدام از اون استخوانان نشکفه.»* ۳۷ و قسمتی دیگرم از کتاب مقدس کی گه: «اونی کی به اون نیزه بزه بیدی، تماشا کونیدی.»*

عیسی دفن کودن

۳۸ او وخت یوسف، اهل رامه، از پیلطس اجازه بخواسته کی عیسی جسد فیگیره. یوسف از پیروان عیسی بو، اما مخفیانه. چونکی از حاکمان یهود ترسه یی. پیلطس اون اجازه بده. پس بمو و عیسی جسد فیگفته. ۳۹ نیقودیموسم کی قبلاً شبانه عیسی ورجه بوشو بو، بمو و خو امراً عطری از مر و عود کی حدود سی و پنج کیلو بو، باورده. ۴۰ پس اوشان عیسی جسد فیگفتیدی و اون به رسم دفن یهودیان عطریات امراً کفن میان بیچنه بیدی. ۴۱ نزدیک او جایی کی عیسی مصلوب بوسته، باغی بو کی او باغ میان مقبره یی تازه وجود داشتی کی هنوز مُرده یی در اون ننه بید. ۴۲ پس چونکی روز «تهیه» یهودیان بو و او مقبره یی نزدیک بو، عیسی جسد در او یه بنه بیدی.

قبر خالی

۱ در اولین روز هفته، وخت سحر، زمانی کی هوا هنوز تاریک بو، مریم مَجْدَلِیّه مقبره ورجه بوشو و بیده کی اون سنگ اوسده بوبوسته. ۲ پس بدو بدو بوشو شمعون پطرس ورجه و او شاگرد دیگری کی عیسی، اون دوست داشتی. مریم اوشان بوگفته: «امی سرور از قبر ببردیدی و نانیم کویه بنه بیدی.» ۳ پس پطرس اویتا شاگرد امراً بیرون بمو و بوشو بیدی به سمت مقبره. ۴ هر دوتا دووستیدی، اما اویتا شاگرد تندتر بوشو، از پطرس پیش دکفته و اول اون به مقبره فارسه. ۵ پس خم بوسته و بیده کی پارچه کفن او یه نهه. اما مقبره دورون نوشو. ۶ پس شمعون پطرس، اون دونبالسر بمو و مقبره دورون بوشو و بیده کی پارچه کفنی او یه نهه، ۷ اما او دستمالی کی عیسی سر دَوسته بید، پارچه کفنی کنار ننه بو، بلکی جدا و تا بوبوسته جایی دیگر نهه بو. ۸ پس او شاگرد دیگرم کی اول به مقبره فارسه بو، بوشو بودورون، بیده و ایمان باورده. ۹ چونکی هنوز کتاب مقدس درک نوکوده بید کی اون باید از مُرده یان میان ویریزه. ۱۰ او وخت او دوتا شاگرد خوشان خانه واگردستیدی.

* ۳۶: ۱۹ تورات، کتاب خروج، باب ۱۲، آیه ۴۶؛ کتاب اعداد، باب ۹، آیه ۱۲؛ کتاب مزومر، باب ۳۴، آیه ۲۰.

* ۳۷: ۱۹ تورات، کتاب زکریا، باب ۱۲، آیه ۱۰.

ظاهر بوستن عیسیٰ به مریم مَجْدَلِیَّه

۱۱ ولی مریم بیرون مقبره ایسه بو و گریه کودی. اون گریه امرأ خَم بوسته تا مقبره دورون نیگاه بوکونه. ۱۲ نیگاه بوکوده و دوتاً فرشته‌ی بیده کی لباس سفید، دوکوده بید، او جایی کی عیسی جسد بنه بید، ایتاً سر ورجه و اویتاً پا ورجه نیشته بید. ۱۳ اوشان اون بوگفتیدی: «ای زن، چره گریه کونی؟»
جواب بده: «می سرور ببردیدی و ناتم کویه بنه بیدی.»

۱۴ وختی آن بوگفته و اگر دسته و عیسای اویه سرپا بیده، ولی نشناخته. ۱۵ عیسی اون بوگفته: «ای زن، چره گریه کونی؟ کی دونبال گردی؟»

مریم به خیال آنکی باغبانه، بوگفته: «ای سرور، اگر تو اون اوسدی مر بوگو کویه بنه بی تا بشم و اون اوسنم.»
۱۶ عیسی دوخوآده: «مریم!»

مریم خو روی اون طرف و اگر دانه و به زبان عبرانیان بوگفته: «رَبّونی!» (یعنی اوستاد).

۱۷ عیسی اون بوگفته: «مر ول کون، چونکی هنوز می پتر ورجه بوجور نوشوم. بلکی می برارآن ورجه بوشو و اوشان بوگو، می پتر و شیمی پتر ورجه و می خودا و شیمی خودا ورجه بوجور شوئون درم.»

۱۸ مریم مَجْدَلِیَّه بوشو و شاگردان خبر بده کی: «خوداوند بیدم!» و اونچی کی بوگفته بو، اوشان بوگفته.

ظاهر بوستن عیسیٰ به شاگردان

۱۹ هو روز غروب کی یکشمبه بو، وختی کی شاگردان جمع بوسته بید و دران از ترس حاکمان یهوڈ قفل بو، عیسی بَمو و اوشان میان بیسه و بوگفته: «سلام بر شومان!» ۲۰ وختی آن بوگفته، خو دسان و خو پهلوی اوشان نشان بده. شاگردان با خوداوند دئن شاد بوستیدی. ۲۱ عیسی بازم اوشان بوگفته: «سلام بر شومان! هوطو کی پتر مر اوسه کوده، منم شمر اوسه کونم.» ۲۲ وختی ا حرف بوگفته، شاگردان رو فوت بوکوده و بفرمأسته: «روح القدس فیگیرید. ۲۳ اگر کسی گوناهان ببخشید، اون ره بخشیده به، و اگر کسی گوناهان نبخشید اون ره، بخشیده نیبه.»

عیسی و توما

۲۴ وختی کی عیسی بَمو، توما، ایتاً از اون دوازده نفر کی دو قولویم اون دوخوآدیدی، اوشان امرأ نوبو. ۲۵ پس شاگردان دیگر اون بوگفتیدی: «خوداوند بیده بییم!» اما اون اوشان بوگفته: «تا خودم جائی میخ اون دسان میان نیدینم و می انگوشت اون جائی میخ ننم و می دس اون پهلو سوراخ میان ننم، ایمان ناورم.» ۲۶ بعد از یک هفته، عیسی شاگردان، بازم خانه میان ایسه بید و تومایم اوشان امرأ بو. در حالی کی دران قفل بید عیسی بَمو و اوشان میان بیسه

و بوگفته: «سلام بر شومان!» ۲۷ او وخت تومای بوگفته: «تی انگوشت آیه بنه و می دسان بیدین. تی دس جُلو باور و می پهلو سوراخ میان بنه. بی ایمان نوبو، بلکی ایمان بدآر.»

۲۸ توما اون بوگفته: «می خوداوند! می خودا!»

۲۹ عیسی بوگفته: «آیا چونکی مر بیده‌یی، ایمان باوردی؟ خوش بحال اوسانی کی نیده‌ییدی، ایمان باوردیدی.»

آ کتاب هدف

۳۰ عیسی معجزات زیاد دیگری در حضور خو شاگردان انجام بده کی آ کتاب میان بینویشته نبوسته. ۳۱ ولی انقدر بینویشته نبوسته تا ایمان باورید کی عیسی هو مسیح، و خودا پسره، و به توسط آ ایمان صاحب زندگی آبدی ببید.

ظاهر بوستن عیسی به هفتا از شاگردان

۱ بعد از آ ایتفاقان، عیسی باز دیگر خودش در کنار دریاچه تیریه، به خو شاگردان آشکار کوده. اون اطو ظاهر بوسته: ۲ ایتا روز، شمعون پطرس، تومای معروف به دوقولو، نتائیل از مردومان قانای جلیل، زبدي پسران، و دوتا از شاگردان دیگر با هم بید.

۳ شمعون پطرس اوشان بوگفته: «من شوئون درم ماهی صید بوکونم.»

اوشان بوگفتیدی: «امانم تی امرأ آیم.» پس بیرون بوشویدی و قایق سوار بوستیدی. اما او شب هر چقدر تور تاویدی، چیزی صید نوکودیدی.

۴ وخت سحر، عیسی ساحل کنار بیسه، اما شاگردان نفهمستیدی کی عیسایه. ۵ اون اوشان بوگفته: «ای زاکان، چیزی خوردن ره ناریدی؟»
جواب بدیدی: «نه!»

۶ بوگفته: «تور طرف راست قایق تاوید، تانیدی بیگیرید.» اوشان آ کار بوکودیدی و از زیادی ماهی نتانستیدی تور قایق دورون فکشید.

۷ شاگردی کی عیسی اون دوست داشتی، پطرس بوگفته: «اون خوداونده!» وختی شمعون پطرس بیشنوسته اون خوداونده، خو لیاس خو دور دوسه - چونکی اون از خو تن بیرون باورده‌بو و خودش دریا میان تاوده. ۸ اما شاگردان دیگر قایق امرأ بمویدی، در حالی کی تور پور از ماهی، خوشان امرأ فکشن دبید. چونکی اوشان فاصله ساحل امرأ حدود صد متر بو.

۹ وختی به ساحل فارسه‌ییدی، آتشی بیده‌ییدی کی زغال امرأ چاکوده بوسته‌بو و ماهی‌یم اون رو و نانم اویه نه‌بو.

۱۰ عیسیٰ اَشَانْ بوگفته: «از او ماهی یانی کی الان بیگفتیدی، بأورید.» ۱۱ شمعون پطرس وارد قایق بوبوسته و تور به طرف ساحل فکشه. تور پور از پيله ماهی بو، به تعداد صد و پنجاه و سه تا ماهی. با آنکی تعداد ماهی بیش از حد بو، تور پاره نوبوسته.

۱۲ عیسیٰ اَشَانْ بوگفته: «بایید ناشتایی بوخورید.» هیچ کدام از شاگردان جرأت نوکودیدی از اون وورسه بید «تو کی ایسی؟» چونکی دانستیدی کی اون خوداونده. ۱۳ عیسیٰ جُلُو بَمُو و نان اوسده و اوشان فده و ماهی یم هَطُو. ۱۴ آن سومی بار بو کی عیسیٰ بعد از ویریشن از مُرده یان میان، به خو شاگردان ظاهر بوسته.

عیسیٰ گفتگو پطرس امرأ

۱۵ بعد از ناشتایی، عیسیٰ از شمعون پطرس وورسه: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مر ویشتر از اشان دوست داری؟»

اون جواب بده: «بله ای خوداوند! تو دانی کی تر دوست دارم!»

عیسیٰ اون بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

۱۶ دومی بار عیسیٰ از اون وورسه: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مر دوست داری؟»

اون جواب بده: «بله ای خوداوند! دانی کی تر دوست دارم!»

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

۱۷ سومی بار اون بوگفته: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مر دوست داری؟»

پطرس از آنکی عیسیٰ سه بار از اون وورسه کی «آیا مر دوست داری؟» ناراحت بوسته و جواب بده: «ای خوداوند! تو از همه چیز واخبری. تو دانی کی تر دوست دارم.»

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون. ۱۸ آمین، آمین، تر گم، زمانی کی جوانتر بی، تی کمر دوستی و هر جا کی خواستی شویی؛ اما وختی کی پیر بی، تی دسان دراز کونی و کسی دیگر تی کمر دوده و به جایی کی نخوایی بیشی، تر بره.» ۱۹ عیسیٰ اَحرفان امرأ اشاره به چوطو مردن پطرس کودی کی اون امرأ خودای جلال دهه. بعد از اون، عیسیٰ اون بوگفته: «می دونبالسر بیا!»

۲۰ او وخت پطرس واگردسته و بیده کی او شاگردی کی عیسیٰ اون دوست داشتی، اون دونبالسر امون دره. اون هونی بو کی شام موقع عیسیٰ سینه سر تکیه بده بو و وورسه بو کی: «سرورم، کی یه کی تر تسلیم کونه؟» ۲۱ وختی پطرس اون بیده، از عیسیٰ وورسه: «پس اون چی به؟»

۲۲ عیسیٰ اون بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟ تو می دونبال بیا!» ۲۳ پس آ فکر، برآن میان شایع بوبوسته کی او شاگرد نیمیره، در حالی کی عیسیٰ پطرس نوگفته کی اون نیمیره، بلکی بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟»

۲۴ هو شاگرده کی بر آ چیزان شهادت دهه، و اشان بینویشته و امان دانیم کی اون شهادت راسته.

در آخر

۲۵ عیسی کارائی زیاد دیگریم بوکوده، کی اگر دانه دانه بینویشته بو بوسته بید، گومان نوکونم حتی تومام دونیایم گنجایش اون نیویشته یان بدأشته بی.